

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXII / 2012

25 Kč

IKD

3

Bohumil Vít Tajovský

Rozhovor s P. Miloslavem Fialou, OPraem.

Na návštěvě: Farnost Nová Paka

Dobrovolníci mohou měnit svět, na věku nezáleží

Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173,
e-mail: hradec@kna.cz

Maxime Egger

Spiritualita starce Silvána

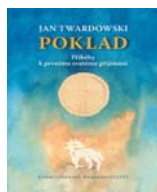

Svatý Silván je velký apoštol Božího milosrdenství, soucitu s celým stvořením a lásky k nepřítelům. Kniha Spiritualita starce Silvána z pera jednoho z největších znalců světců shrnuje v patnácti stručných kapitolách několik nejsilnějších aspektů Silvánovy duchovní nauky. Brož., 83 s., 109 Kč

Jan Twardowski

Poklad

Příběhy k prvnímu svatému přijímání

Známý polský kněz a literát přibližuje dětem tajemství eucharistie pomocí zajímavých příběhů a citlivě jim tak pomáhá vstoupit do svátostného života. Neklade přehnaný důraz na očekávání mimořádné události, ale připravuje děti (i jejich

rodiče) na osobní setkání s Kristem, s nímž budou kráčet po celý život.

Váz., 99 s., 159 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Michael Carr – Gregg

Psychické problémy v dospívání

Dospívání – raná puberta a adolescence – je období, když už se mladý člověk necítí jako dítě, a přitom ještě není dospělý. Je to období plné emocí, které někdy zaplaví nejen dospívajícího člověka, ale i jeho okolí, a většinou samy odezní. Pokud se ale u dospívajícího projeví deprese či porucha příjmu potravy, problém s přijetím vlastního těla, úzkosti nebo úvahy o sebevraždě, měli bychom mu bez váhání podat pomocnou ruku. Psychické problémy však mohou zůstat skryty, nemusíme o nich vědět a naše dítě se pak trápí. Kniha nabízí rady, jak poznat, že se s dospívajícím „něco děje“ a že to „něco“ není běžným projevem dospívání, ale

že se jedná o vážné obtíže. Kniha je určena pro rodiče, učitele a vychovatele dospívajících, psychology, kteří pracují s dospívajícími dětmi a mládeží.

Brož., 144 s., 235 Kč

Karl Heinz Brisch

Bezpečná výchova – Budování jisté vztahové vazby mezi rodiči a dětmi

Nastávající a „čerství“ rodiče mívají řadu otázek: Jak být dobrým otcem a dobrou matkou? Musíme být jako rodiče vždy k dispozici (např. máme dát dítě do jeslí)? Nerozmažujeme své dítě? Jaké hranice naše dítě potřebuje? Jak zacházíme s jeho vztekem? Co dělat, když dítě pláče, nebo nemůže spát? Na tyto a řadu dalších otázek kniha Bezpečná výchova odpovídá. Autor v ní provádí nastávající rodiče obdobím těhotenství a prvními lety života, přičemž jeho cílem je přispět k vybudování jisté vztahové vazby mezi rodiči a dětmi. Jistá vazba je bezpečným základem pro vývoj dítěte, které je díky ní do života vybavené sebejistotou, sociální kompetencí a schopností snášet zátěž. Kniha je psána pro rodiče a vychovatele zejména malých dětí. Brož., 160 s., 235 Kč

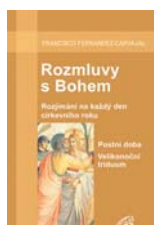
Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

F. Fernández – Carvajal

Rozmluvy s Bohem (2a)

Postní doba a Velikonoční triduum

Další díl z nové ediční řady Rozmluvy s Bohem, která čtenářům poskytuje rozjímání na každý den církevního roku. Praktický formát knihy si ji dovoluje brát s sebou i na cesty. Následně vyjde Rozmluvy s Bohem (2b): Doba velikonoční. Měkká vazba, 472 s., 235 Kč

Křížová cesta (DVD)

Meditace kardinála Miloslava Vlka nad zastaveními moderní křížové cesty akademického sochaře Karla Stádníka z pražského kostela Panny Marie Královny míru. Dokument lze použít při diskuzích nad smyslem utrpení v dějinách lidstva. Komentáře čtou: Mons. Jiří Padour a Táňa Fišerová.

27 min., cena 99 Kč

Sledujte naši webovou stránku, pravidelně zde přinášíme **Tip měsíce** s tematicky vybranými tituly za speciální cenu.

POSTNÍ ALMUŽNA 2012

www.postnialmuzna.cz

Modlitba, půst, almužna

Postní doba je obdobím přípravy na co nejplnější prožití událostí Velikonoc, základního kamene naší víry a naděje. V tomto období obzvláště prohlubujeme svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému skrze modlitbu, půst a konání dobrých skutků. Půst je duší modlitby a milosrdenství je životem postu. „Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný. Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá svoje před tím, kdo jej prosí,“ říká sv. Petr Chrysolog. Postní doba je tedy příležitostí vrátit se ke staré postní praxi, která pomáhá bezvýhradně otevřít srdce lásce k Bohu a bližním. A k tomu nám může napomoci také Postní almužna.

Postní almužna je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe prostřednictvím pomoci druhým. Je mnoho možností, jak se můžeme zřici něčeho, pro nás příjemného, ve prospěch druhých. Ke staré tradici Církve patří sbírky pro chudé z toho, co jsme si sami odřekli.

Skládací papírová schránka – „postnička“ nám může pomoci v tomto úsilí duchovní obnovy a k uložení peněz, které jsme svým sebezáporem ušetřili. Je možné si ji vyzvednout v kostele na Popeleční středu nebo o 1. neděli postní. Doporučuje se vložit do ní svou „almužnu“, po úvaze a zhodnocení každého dne, nakolik jsme byli ve svém postním snažení úspěšní. Je mnoho způsobů, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě.

Dle pokynů kněze ve farnosti pak o Velikonocích přinesete Vaši postničku do kostela, kde ji odevzdáte na určené místo. Na její spodní stranu můžete napsat jak nebo ve prospěch koho, by se mohla Vaše almužna použít. Peníze budou použity na některý konkrétní charitativní úmysl realizovaný farností nebo ve spolupráci s Charitou, či na obecnou podporu charitního díla Církve.

Přejeme Vám láskyplné prožití postní doby ve znamení modlitby, postu a almužny

J. E. Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D.
diecézní biskup
Biskupství královéhradecké

RNDr. Jiří Stejskal
ředitel
Diecézní katolická charita Hradec Králové

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 3. 2012. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie na titulní straně: Klášter premonstrátů v Želivě

Obsah

Postní almužna 2012	3
Aktuality	4
Téma: Bohumil Vít Tajovský	8
Rozhovor: P. Miloslav Fiala, OPraem.	10
Posvátné místo:	
Chrám jako znamení Boží přítomnosti	12
Na návštěvě: Nová Paka – farnost uprostřed achátových polí	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

Křesťané různých církví prožili týden modliteb za jednotu

(lb) – Týden modliteb za jednotu křesťanů se uskutečnil ve dnech 18. – 25. ledna. Jako každý rok v něm měli křesťané po celém světě možnost setkat se se svými bratry ve víře, aby společně oslavovali Boha a prosili o dar jednoty. Texty pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2012 připravili křesťané z Polska, kteří si jako téma zvolili citát s 1. listu apoštola Pavla Korintským: „*Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista.*“ (srov. 1 Kor 15,51–58), který hovoří o proměňující moci víry v Krista, zvláště v souvislosti s modlitbou za viditelnou jednotu církve, těla Kristova. Když se za tuto plnou a viditelnou jednotu církve modlíme a usilujeme o ni, budeme my sami se svými jednotlivými tradicemi proměněni, přetvořeni a připodobněni Kristu. „*Těžko lze pátrat po důvodech tohoto výběru. Možná, že v něm hrála roli i zkušenost vzešlá z polských dějin. V nich docházelo ke dramatickému střídání vítězství i porážek. V pohledu na vlastní dějiny nemohou se Poláci vyhnout zážitku ponížení i dlouhých časů touhy po svobodě. Něco takového známe i my,*“ je uvedeno v průvodním slově k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. V rámci tohoto týdne se uskutečnila také tradiční ekumenická bohoslužba v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové, a to ve středu 18. ledna od 18.30 hodin. Bohoslužbě předsedal římskokatolický diecézní biskup Jan Vokál a promluvu měl farář Církve československé evangelické Štěpán Brodský. Kromě nich se bohoslužby zúčastnili duchovní dalších církví přítomných v Hradci Králové. Její průběh obohatil polský způsob pozdravení pokoje. V Polsku existuje zvyk rozdělovat před štědrovečerní večeří, v kostelech o Vánocích a také v práci zvláštní druh oplatky (polsky „opłatek“). Jde o tradici rozšířenou i mezi Poláky žijícími v zahraničí a dodržují ji jak příslušníci nejrozličnějších vyznání, tak nevěřící. Každý člověk dostane jednu oplatku. Poté si odlomí kousek z oplatky druhého člověka a ten sní. Tímto způsobem si lidé navzájem přejí vše nejlepší. Dělení se o oplatku je symbolem jednoty, lásky a odpuštění mezi lidmi, k nimž přišel Spasitel.

● Promluva faráře Církve československé evangelické Štěpána Brodského, autor: Luděk Bárta

● Žehnání svící se odehrálo v kapli sv. Klementa, autor: Luděk Bárta

Svátek Uvedení Páně do chrámu Den zasvěceného života

(lb) – Ve čtvrtek 2. února na svátek Uvedení Páně do chrámu si církev připomněla Světový den zasvěceného života, který ustanovil v roce 1997 papež bl. Jan Pavel II. Při této příležitosti se u nás zasvěcené osoby tradičně setkávají s diecézními biskupy. Ani královéhradecká diecéze nebyla výjimkou, a tak 2. února zamířilo do katedrály Svatého Ducha několik desítek Bohu zasvěcených osob z různých řádů a hnutí působících v diecézi. Program setkání byl zahájen v 9.30 hodin v sousední kapli sv. Klementa žehnáním svící. Poté se shromáždění průvodem odebrali do katedrály. Mši svatou sloužil sídelní biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál. „*Tajemství řeholního povolání je ve svých projevech jistou účastí člověka na Božím díle stvoření a na díle spásy. Když jste se dali na cestu života jen s Bohem a jen pro Boha, stali jste se živou obětí, takovou „milou kořistí Boží lásky“. Do Božího povolání, osobního pozvání k novému životu, Bůh jakoby vystoupil z bohatství svého života, aby trvale a s otcovskou láskou vstoupil do života každého z vás. Buďte vděčnými nositeli, obhájci a strážci těchto Božích záměrů. Svět na vaši věrnost čeká a tolik ji potřebuje. Bůh ji světu chce dávat skrze Vás,*“ uvedl ve své homilii. Zároveň řeholnice a řeholníky povzbudil ve věrnosti jejich povolání: „*Člověk dnes prochází velkou krizí své vlastní identity. Nerozhodnost, věčné váhání, nejistota a obavy učinit jakýkoli trvalý závazek, silně kontrastují se Simeonovým hymnickým zvoláním moje oči uviděly tvou spásu, které bylo zároveň prorockým povzbuzením pro Pannu Marii a svatého Josefa. Toto zvolání nechť dává i našemu životu potřebný impuls k radostnějšímu naplňování slibů chudoby, čistoty a poslušnosti. Vaše denně obnovované a prožívané „ano“, nechť v sobě obsahuje křesťanskou naději v plné síle a nechť je svědectvím o stále živém Božím stvořitelském působení.*“

Od 11 hodin se v Novém Adalbertinu na Velkém náměstí uskutečnila přednáška děkanky CMTF v Olomouci sestry RNDr. Gabriely Ivany Vlkové, Th.D. na téma „*Patřit Bohu a mít u něj svůj podíl*“. Po přednášce se přítomní společně pomodlili modlitbu uprostřed dne. Setkání skončilo ve 13 hodin společným obědem v Novém Adalbertinu.

Pedagogická konference Užitečná spolupráce

(lb) – V souvislosti se zahájením nového projektu „Využití křesťanského dědictví“ podpořeného dotací z Evropského sociálního fondu uspořádalo 21. ledna Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého Pedagogickou konferenci s mottem „Užitečná spolupráce“. Konference byla určena pedagogickým pracovníkům základních a středních škol Královéhradeckého kraje, zejména učitelům společenskovedních předmětů včetně učitelů etiky, religionistiky a náboženství (či základů křesťanství). Těch nakonec dorazilo okolo šedesáti. Motto obsažené v názvu konference naznačovalo hlavní účel setkání. Tím bylo vytvořit tvůrčí prostředí pro otevřenou výměnu názorů mezi učiteli navzájem i mezi učiteli a pracovníky Katechetického a pedagogického centra.

Po přivítání a stručném uvedení do tématiky konference si přítomní pedagogové vyslechli přednášku dr. Zboje Horáka z Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze o vztahu církve a českého školství. Druhý blok tvořila diskusní část, kterou doplnily informativní příspěvky o předchozích projektech Katechetického a pedagogického centra a praktických zkušenostech pedagogů s výukou křesťanských témat na školách. Otázky prvního okruhu se týkaly inspirativnosti křesťanství, možnostech svobodně hovořit o náboženství a užitečnosti spolupráce mezi školou a církví. Druhý okruh otázek řešil přínos křesťanských postojů k životu ve výchově mladých lidí, místo jednorázových programů s křesťanskou tematikou ve školních vzdělávacích programech či postavení učitelů náboženství ve sboru pedagogů školy a nároky na jejich osobnost. Již v průběhu rekapitulace diskuze se ukázalo, že učitele daná problematika velmi zaujala a jejich odpovědi umožní Katechetickému a pedagogickému centru další inovaci svých programů. V odpoledním bloku měli přítomní možnost seznámit se s jednotlivými moduly projektu včetně nejnovějších učebních pomůcek pro katechety a učitele k jednotlivým programům.

„Konference byla účastníky hodnocena velmi kladně, za což patří dík celému týmu našeho pracoviště. Pro nás to byla jedinečná zkušenost. Vážíme si toho, že si několik desítek učitelů včetně některých ředitelů jak veřejných tak církevních škol našlo v sobotu čas na společnou výměnu názorů a seznámení se s nabídkou našeho centra,“ zhodnotila průběh konference Marie Zimmermannová.

Konferenci zakončilo společné slavení mše svaté v kapli sv. Klementa, kterému předsedal diecézní biskup Mons. Jan Vokál.

Fara v Pardubicích hostila trvalé jáhny

V sobotu 28. ledna proběhlo na faře v Pardubicích setkání trvalých jáhnů, kterého se poprvé účastnil také diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Trvalí jáhni královéhradecké diecéze se pravidelně setkávají, aby si vyměnili zkušenosti z jáhenské služby ve farnostech. Pro některé z nich bylo setkání příležitostí poprvé se osobně potkat se svým novým biskupem.

Program začal v 9.00 hodin dopoledne mší svatou v kostele sv. Bartoloměje. Ve farním sále pak pokračoval vzájemným představováním, protože někteří jáhni měli s sebou také své manželky a ne všichni se mezi sebou dobře znali. Po společném obědě k přítomným jáhnům promluvil P. Jiří Heblt, který některé vedl v přípravné formaci před svěcením. Během odpoledne zazněly praktické zkušenosti ze života jáhnů v farnostech i rodinách.

„Děkuji otci biskupovi, že si na nás udělal čas – je vidět, že i v jeho srdci máme své místo. Děkuji každému kolegovi jáhnovi a jeho rodině – služba ve farnostech i ve vlastních rodinách, a z toho plynoucí zkušenosti, jsou velkým obohacením a podporou pro další snahy. Děkuji P. Antonínu Forbelskému za propůjčení prostoru a za milé přijetí. Nakonec děkuji jáhnovi Karlu Kylarovi a jeho manželce Olze za připravení, zorganizování a zabezpečení celého setkání a všeho, co k tomu patří,“ pronesl na závěr setkání jeden z jeho účastníků.

Čeněk Strašík

● Společná fotka trvalých jáhnů s manželkami, autor: Jan Hubálek

Učitelé se přijeli podělit o zkušenosti do Skutče

Tradiční setkání učitelů církevních škol královéhradecké diecéze se konalo v den pololetních prázdnin v pátek 3. února. Tentokrát se hostitelem pro více než 80 učitelů stalo Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči.

Setkání vždy začíná společnou bohoslužbou – pro tu letošní jsme zvolili blízký poutní chrám na Chlumku u Luže. Hlavním celebrantem byl biskup Mons. Jan Vokál, ve své nové funkci biskupského vikáře pro pastorační

a církevní školství se účastníkům představil P. Karel Moravec. Nádherně zrekonstruované prostory poutního chrámu přispěly ke slavnostní atmosféře shromáždění, ale zároveň také vyzkoušely fyzickou odolnost účastníků, neboť ranní teploty v tento den klesaly pod -20°C a v kostele bylo možná jen o pár stupňů víc. Proto se všichni rychle a rádi přesunuli k dalšímu programu do Skutče. Zde byla v městském kulturním klubu připravena přednáška psycholožky Mgr. Ivany Sodomkové na téma Co je v životě důležité, doplněná zážitky lektorky z cesty do Mexika mezi chudé indiánské obyvatele. Někdo byl možná zklamán tím, že konkrétní odpověď na otázku položenou v názvu přednášky zde nezazněla, ale tím byl jen zdůrazněn záměr lektorky – přimět každého z posluchačů, aby se zamyslel a zkusil sám sobě odpovědět na otázku: „Co je pro mě v životě důležité? A jak se to může projevit v mém životě osobním i v mé pedagogické praxi?“

Přestože byla letošní akce kvůli mrazivému počasí extrémně náročná, považujeme možnost setkání a sdílení se všech učitelů z našich církevních škol za důležitou a užitečnou a určitě chceme v pořádání těchto setkání pokračovat.

Stanislava Kučerová

● Výklad o obnově poutního chrámu na Chlumku, autor: Karel Moravec

Biskup Jan Vokál sloužil ve Washingtonu rekviem za Václava Havla

(vm) – Zádušní bohoslužba patřila mezi akce, jejichž iniciátorem bylo Velvyslanectví České republiky v USA a jež měly připomenout osobnost Václava Havla. 6. ledna 2012, v den 35. výročí Chaty 77, se již uskutečnila vzpomínková akce zaměřená na život a dílo prezidenta Václava Havla v oblasti boje za demokracii a lidská práva. Připravuje se dále projekt Freedom of Expression in the Contemporary World věnovaný Václavu Havlovi a Miloši Formanovi, v jehož rámci byla k vidění výstava fotografií Václava Havla od Tomkiho Němce a proběhlo promítání filmu Občan Havel. Velvyslanectví dále podporuje například i iniciativu členů amerického

● Zádušní mše svatá za Václava Havla, autor: Martin Pizinger

kongresu, kteří předložili návrh rezoluce připomínající Václava Havla.

Mši svatou sloužil královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál v neděli 12. února v 10.00 hodin v kryptě baziliky Národní svatyně neposkvrněného početí ve Washingtonu. Zádušní mše svatá, jíž předsedal biskup Jan Vokál, se kromě diplomatického sboru, krajanské komunity a mezinárodní odborné i laické veřejnosti zúčastnil dr. Zbigniew Brzezinski (s chotí Emilií), který při bohoslužbě pronesl vzpomínkovou řeč. Dr. Zbigniew Brzezinski působí v Centru strategických a mezinárodních studií a je profesorem Univerzity Johna Hopkinse ve Washingtonu. Symbolicky v duchu blízkého pouta mezi českým a polským disentem otci biskupovi koncelebroval polský kněz Jan Fiedurek a na zádušní mši sv. přišla i široká polská komunita. Na navazujícím odpoledním setkání na českém velvyslanectví promluvil vedle biskupa Jana Vokála zástupce americké nezávislé neziskové organizace American Friends of the Czech Republic a bývalý ředitel Rádia Svobodná Evropa Thomas Dine a ředitel humanitární organizace Člověk v tísni Šimon Pánek.

Bazilika Národního chrámu neposkvrněného početí je nejdůležitějším centrem katolického života ve Washingtonu, DC. Česká historie prolíná touto impozantní budovou hned několikrát. Na levé straně hned vedle krypty (Crypt Church), kde byla zádušní mše sv. sloužena, se nachází Česká národní kaple Naší Paní Hostýnské (Our Lady of Hostyn) – dar českoamerických katolíků z roku 1983. V kapli je mimo jiné k vidění také socha sv. Jana Nepomuka Neumanna, 4. arcibiskupa z Philadelphie, který byl roku 1977 prohlášen papežem Pavlem VI. za svatého. Součástí Crypt Church je i oltář s Pražským Jezulátkem, kterému je každoročně věnována v Národním chrámu zvláštní bohoslužba (letos to bylo 15. ledna). V minulém roce 25. září sloužil v Crypt Church mši sv. za Antonína Dvořáka (170. výročí narození) a ke cti sv. Jana Nepomuka Neumanna (200. výročí narození) pražský arcibiskup Dominik Duka.

Diecézní ministrantské setkání míří do Chrudimi

V sobotu 21. dubna se v Chrudimi uskuteční Diecézní ministrantské setkání. Jedná se o každoroční setkání chlapců a děvčat sloužících u oltáře ve věku od 6 do 15 let. V této formě se letos děti setkají již po sedmé. První takové setkání bylo víkendové a konalo se v roce 2006 ve Skutči. Cílem setkání je umožnit dětem sejít se jako křesťané, uvědomit si výjimečnost své služby u oltáře, společně prožít krásnou liturgii a ve společenství prohloubit i vztah k Pánu Ježíši.

Proč letos byla vybrána právě Chrudim? Těch důvodů bylo více. Kromě dobré dopravní dostupnosti a hezkého historického místa, hrála roli i ochota a otevřenost

místních kněží, výborní ministranti a ministrantky vedení dvěma bohoslovci a hlavně skutečnost, že je zde přítomno živé farní společenství, které je nejen schopno se o akci technicky postarat, ale je připraveno předat i své duchovní dary.

Setkání začne v 8.30 hodin ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Právě tam se uchovává i milostný obraz Nejsvětějšího Spasitele, který se stal inspirací pro téma setkání: HLEDEJTE JEHO TVÁŘ. Jakým způsobem budou děti objevovat Ježíšovu tvář a co najdou, poznají během dopoledního programu. Setkání vyvrcholí mši sv. ve 13.30 ve farním kostele, kterou bude celebrovat otec biskup Jan Vokál. Více informací naleznete na webových diecézních stránkách www.ministranti.bihk.cz.

P. Jan Uhlíř, zodpovědný za ministranty v diecézi

Katedra kulturních a náboženských studií PdF UHK zve na konferenci

„Multikulturalismus nebo transkulturní komunikace?“

26. – 27. března 2012 v Hradci Králové

**Pondělí 26. března, univerzitní aula,
Objekt společné výuky, Hradecká 1227**

Úvod 9.30–10.15

Dopolední blok přednášek 10.15–13.00

- 10.15–10.45 Mgr. Michael Hauser, Ph.D.: Revize multikulturalismu
- 10.45–11.15 Prof. Dr. paed. Joseph Freise, Dipl. theol.: Cultural Diversity and Transcultural Communication in a Globalised Society: Challenges for Social Education and Social Work
- 11.30–12.00 Prof. PhDr. Pavel Barša, M.A., Ph.D.: Islám v Evropě: problém multikulturalismu, nebo sekularismu?
- 12.00–12.30 PhDr. Jan Lukavec, Ph.D.: „Černobílá jehňata“ a „banáni“ v multietnických Čechách
- 12.30–13.00 Panelová diskuse

Přestávka na oběd 13.00–14.15

Odpolední blok přednášek 14.15–17.45

- 14.15–14.45 ThLic. František Burda, Th.D.: Multikulturalismus na lavici obžalovaných
- 14.45–15.15 PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D. Th.D.: Uniformita a diverzita ve středověké společnosti: předpoklady multikulturality a transkulturní komunikace v perspektivě historické antropologie
- 15.30–16.00 fra Tomasz Dostatni OP: Pluralita kultur – mýtus, nebo skutečnost: polská perspektiva
- 16.00–16.30 Bc. Adam Borzič: Od multikulturalismu k intra – kulturalismu: několik teologických podnětů k dialogu kultur

- 16.45–17.15 Prof. Dr. Benedict Thomas Viviano OP: Ecumenical Dialogue in Europe, America and Asia: Personal Experiences with Jewish, Greek Orthodox and Reformed – Roman Catholic Dialogue
- 17.15–17.45 Panelová diskuse

**Úterý 27. března 2012 – učebna A6,
Objekt společné výuky, Hradecká 1227**

Dopolední blok přednášek 9.30–13.00

- 9.30–10.00 PhDr. Václav Soukup, CSc.: Bída multikulturalismu
- 10.00–10.30 Mgr. Petr Bakalář: Politická korektnost v ČR. Na vlastní kůži
- 10.45–11.15 PhDr. Marek Jakoubek, Ph.D.: Romská kultura a lidská práva
- 11.15–11.45 PhDr. Barbora Půtová: Žena v multikulturální situaci
- 12.00–12.30 Mgr. Ing. Tereza Blahoutová: Migrační politika České republiky: možnosti a překážky
- 12.30–13.00 Panelová diskuse

Odpolední blok přednášek 14.00–16.15

- 14.00–14.30 Mgr. Andrea Krejčí, Ph.D.: Prevence xenofobie a rasismu pomocí multikulturních workshopů
- 14.30–15.00 Mgr. Jozef Jurík: Problematika dizajnu sociálnej politiky v kultúrne heterogénnych spoločenstvách
- 15.15–15.45 Mgr. Martina Hájková: Komunitní školy: cesta ke transkulturalismu?
- 15.45–16.15 Panelová diskuse

Bohumil Vít Tajovský

Pozornost, jakou komunisté věnovali boji s vrcholnými představiteli řeholí a řeholníky obecně, ukazuje na význam řeholního života nejen v prostředí katolické církve, ale také celé společnosti. Přirozená autorita institucí se staletou historií se novým vládcům jevila jako příliš silný protivník. Počítali, že pokud by se jim podařilo dostat pod kontrolu řeholní život, se zbytkem instituce si už poradí snáze. Letos v březnu si připomínáme 100. výročí narození želivského opata Bohumila Vít Tajovského, jednoho ze symbolů této pohnuté etapy českých dějin. V době svého jmenování 7. ledna 1948 do opatského úřadu byl v rámci celého premonstrátského řádu nejmladším opatem. Možná právě energie mládí mu umožnila čelit náročným zkouškám, kterého takřka vzápětí čekaly. Během těch dvou let před jeho zatčením se o svobodném a neomezeném výkonu opatské funkce rozhodně nedalo hovořit. Čelil celé řadě ústrků a útoků ze strany státních institucí, které se neustále stupňovaly. V noci 30. ledna 1950 přišlo jeho zatčení v souvislosti s číhoštskými událostmi. Proces se konal od 29. března do 4. dubna, kdy byl odsouzen za velezradu, vyzvědačství a organizování ozbrojeného převratu na 20 let. Ve vězení nakonec strávil poloviční dobu a 9. května 1960 byl na amnestii propuštěn. Souhlas k veřejnému působení jako výpomocný duchovní získává až v roce 1968 a to na pouhý rok. Až do sametové revoluce působí víceméně v ilegalitě. Devadesátá léta pro něj znamenají návrat do úřadu opata v plné slávě a řadu úkolů při obnově Želiva. Zároveň už mu postupně ubývají síly a nakonec 11. prosince 1999 umírá. V tomto čísle přinášíme vzpomínky překladatele Jiřího Reynka, publicisty Aleše Palána a řádového spolubratra pana opata P. Miloslava Fialy, OPraem.

Luděk Bárta

Neutuchající pobíhání drobné myšky

Už několikrát jsem měl příležitost vyprávět nebo napsat o svém prvním setkání s panem opatem Tajovským – nebudu se tedy opakovat, jen vzpomenu hned na kraji tohoto textu nečekané dojetí, jež se mě zmocnilo, když na závěr krátké návštěvy (s opatem Anastázem Opaskem, s nímž jsme se už dobře znali) se Vít se mnou rozloučil s tak krásným pohledem svých – tuším modrých – očí, že mě ten pohled provázel dlouhých dvanáct let. Vždyť už krátce po zmíněné návštěvě byli Vít i Anastáz zatčeni a vydáni krivému soudu.

Jakýkoliv kontakt s nimi přestal samozřejmě existovat, což snad není nutno dodávat. Znovu jsme se sešli až po oněch, pro Vítu jistě nekonečných, dvanácti letech. Vít se vši vřelostí svého srdce navázal na násilím přervané přátelství a měl pro nás vždycky jakoby cosi navíc, protože naši rodiče (Bohuslav Reynek a Suzanne Renaud – pozn. redakce) byli jedni z prvních, kdo se k němu bez rozmýšlení hlásili a nepřemýšleli o možných následcích.

Vít tehdy našel práci v kotelně při Pozemních stavbách v Havlíčkově Brodě a můj bratr Daniel se s ním mohl vídat téměř denně. Setkával se s ním v jeho kumbálku u kotle a v zimním čase mu Vít vždycky nabídl hrnek teplého mléka, jako vzpruhu před síchou. Okolí ho většinou hodně respektovalo, říkali mu, pane doktore, Vít tam hodně ožil a Daniel rád zmiňoval jeho čipernost a platnost na pracovišti, jeho neutuchající pobíhání drobné myšky.

Vít si tou dobou našel obydlí v Brodě, v bývalé Hakenově ulici, sdílet je v srdečné atmosféře rodiny Trnkových,

obklopen přátelskou zahradou, která byla (vedle snahy o obnovení řeholního života, ve kterou nepřestal nikdy věřit) jeho stálou radostí a uklidněním. Bylo úplným potěšením vidět dlouholetého vězně pobíhat mezi rozkvetlými trsy zahrady, která se svým selským půvabem zdála připravena vyzdobit nějaký pomyslný kostel, který ovšem zatím nestál než ve Vítových myšlenkách.

Nejednou jsme bývali hosty jeho pokoje, kde nás přijal a uctil vším, co měl po ruce – a on mívá, protože přítel mu přibývalo. Pokoj byl kolem dokola obložen obrázky všeho druhu, pěknými i trochu bezcennými, takovými jaké dárci přinesli, Vít hleděl víc na srdce dárců, než na styl a pověsil si každý.

Klid jeho příbytku mohl však klamat. Nejednou se ozvalo ošklivé zaklepání a ve dveřích stál některý z mužů StB, nebo spíš dva. Přicházeli se připomenout a s nimi bolestné stíny dvanácti let strávených v jejich zařízeních. Nikdy nic nepořídili, ale zlé vzpomínky jistě odcházely ne zvolna a po důvěry plné modlitbě.

Konečně přišel rok osmdesátý devátý. Vít už mezitím ve skrytu vybudoval celou komunitu a jeho neochvějná bytost se dala do další práce. Teď už jsme ho nevidali často – jen občas se objevil jako pták puštěný z klece, který ještě občas přilétne na okno. Teď už vybaven mitrou a berlí před zástupem věřících, v srdci však jistě ochoten prodělat pro lásku Boží to, co prodělal už jednou a znova se stát tou přehlíženou šedou myškou.

Jiří Reynek

Symbol laskavé nezdolnosti

Pokud Vás blíže zajímá život Bohumila Víta Tajovského nebo historie želivského kláštera, nutně narazíte na knižní rozhovor, který v posledních letech života opata Tajovského pořídili redaktori **Aleš Palán** a Jan Paulas. Kniha *Člověk musí hořeti* ale reflektuje daleko širší oblast. Ne náhodou byla v anketě Katolického týdeníku vyhlášena knihou roku a na čelných místech se umístila také v anketě Lidových novin. V krátkém rozhovoru přibližuje její vznik jeden z autorů.

■ Jak a u koho vznikla myšlenka natočit rozhovor právě s Vitem Tajovským?

S Vitem Tajovským se z dob jeho humpoleckého působení blízce znal můj děda, můj táta pak k panu opatovi jezdil do Želiva na exercicie. V rodině jsme měli po desetiletí uschovanu monstranci, kterou si v padesátých letech z plechovek vyrobili kněží internovaní na Želivě; když se premonstráti do kláštera vrátili, jeli jsme jim monstranci odevzdat. Měli jsme k Želivu prostě blízko... Když jsem tam jako redaktor Lidových novin na konci devadesátých let zajel udělat reportáž, měl jsem ambici mnohé z toho, čím mě osobnost Víta Tajovského oslovuje, veřejně vyslovit. Na svůj text jsem měl celou novinovou stránku (což je v žurnalistice opravdu hodně), ale brzy jsem zjistil, že je to stejně strašně málo. Ten příběh volal po knize. Nešlo jí prostě neudělat.

■ V povědomí mnoha čtenářů jste zapsán jako autor, který je s rozhovory téměř výlučně spjat. Kniha *Člověk musí hořeti* stála na začátku této „kariéry“. Čím Vás žánr rozhovoru přitahuje?

Knižních rozhovorů jsem zatím udělal zhruba desítku, píšu ale i knihy jiných žánrů. Ani *Člověk musí hořeti* nebyl mou prvotinou, byl to nicméně můj první knižní dialog. Rozhovory mě vábily hlavně v době, kdy se jako literární žánr teprve etablovaly. Knižní rozhovor, alespoň tak, jak ho chápau, zdaleka nekončí tím, že se na něj připravím, s respondentem hovořím a pak text přepíšu. Naopak: tím vše teprve začíná. Stále je to nicméně komunikace. A tu pokládám za základ každého dobrého umění.

■ Jak na Vás pan opat při natáčení působil?

Pan opat už byl v té době velmi nemocný. O knihu však stál celou svou osobností. Silou vůle přemáhal veškeré fyzické obtíže, bojoval se svou pamětí, hledal souvislosti, doladoval postoje k různým otázkám. Pan opat prostě při našem povídání poctivě pracoval – v tom nejlepším slova smyslu.

■ Těšilo ho rekapitulovat svůj život a mnohdy si připomínat těžké okamžiky?

Vít Tajovský si byl vědom, že vydává svědectví, které o některých situacích už může podat jen on. Na některá období života vzpomínal poprvé po mnoha desetiletích, a sám se divil, nač je schopen si ještě vzpomenout. Vyba-vuju si třeba, že když jsme začali poprvé hovořit o jeho válečných letech, prohlásil: „Na tu dobu si vůbec nepamatuju, všechno mi to vymyli v kriminále z hlavy.“ Postupně si ale stejně na řadu záležitostí z té doby rozpomenul. Vít

● Bohumil Vít Tajovský a Karel Otčenášek během žehnání pomníku P. Josefa Toufara v Číhošti

Tajovský byl do svého vyprávění zcela ponořen, „byl“ v čase, o němž hovořil, proto nechyběl autentický úsměv, ani slzy. Toho prvního bylo naštěstí mnohem víc...

■ Odesl jste si z tehdejší práce nějakou trvalou vzpomínku? Jak vlastně dlouho trvala příprava knihy?

Práce na knize – od prvních příprav po autorizaci textu – trvala několik let. Vydání knihy se bohužel pan opat už nedočkal. Mám nicméně dojem, že má komunikace s ním v některých vzácných okamžicích pokračuje dosud. Vít Tajovský je pro mě symbolem něčeho, co by se velmi zjednodušeně dalo nazvat laskavou nezdolností. Pan opat mi před smrtí svěřil svůj text (jde o jeho jedinou dochovanou literární práci) o barokním želivském opatu Siardu Falcovi, jestli bych pro něj nesehnal vydavatele. To se mi po několika letech skutečně podařilo a knihu jsem v nakladatelství Dauphin připravil do tisku. Kromě toho, že jsem mohl tuto skvělou práci přiblížit čtenářům, jsem to vnímal i jako určitou splátku dluhu panu opatovi.

■ Měli jste se spoluautorem knihy Janem Paulasem specificky rozdělené úkoly?

Při práci na knize *Člověk musí hořeti* jsme se doplňovali a postupovali ruku v ruce. Snad jen v závěru práce jsem se já víc věnoval literárnímu doladování textu, zatímco Honza díky své preciznosti a erudici směřoval své síly k ověřování informací.

Luděk Bárta

Žil plností vnitřního pokoje srdce a důvěrou v Boha

P. Miloslav Michael Fiala, premonstrátský kněz působící u Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech, prožil ve spolupráci s želivským opatem Vítem Tajovským desítky let. V dobách totality to zahrnovalo občasně návštěvy u Tajovského doma v Havlíčkově Brodě nebo schůzky po různých bytech, vše za dozoru bdělé Státní bezpečnosti. Krátce po sametové revoluci nabyla spolupráce intenzivnějšího charakteru, poté se jejich cesty částečně rozešly. Pan opat se věnoval obnově řádového života v Želivě, pater Fiala působil jako tiskový mluvčí České biskupské konference a ředitel tiskového střediska, později jako prezident sdružení Česká katolická charita. U příležitosti stého výročí narození opata Víta Tajovského jsem ho požádal, aby zavzpomínal na jednu z velkých osobností české katolické církve druhé poloviny 20. století.

■ Vzpomenete si na první setkání s panem opatem Tajovským?

O červencové neděli roku 1960 jsem navštívil v havlíčkobrodské nemocnici jednoho kněze – a ten rozmlouval na nádvoří právě s panem opatem Vítem. Bylo to poprvé, kdy jsem se s ním setkal, a pro mě to byla chvíle vpravdě památná, která předznamenala vše ostatní. Náhoda? Boží řízení? Určitě to druhé: už předtím jsem byl tajně přijat na Strahově v kapli sv. Norberta do třetího řádu, soukromě studoval teologii, vrátil se z krátké vyšetřovací vazby v Bartolomějské a v Kolíně, žádost o přijetí do litoměřického semináře byla za řevu náčelníka kutnohorské StB Mikšovského smetena se stolu, a tak nezbylo než se existenčně všelijak protloukat. A najednou jsem stál před někým, o kom jsem hodně slyšel, kdo se přátelsky a s pochopením usmíval, když jsem se představil; plný rozpaků jsem se zmohl jen na otázku, zda nepotřebuje řádový breviář – ten mi totiž půjčil tehdejší novoříšský varhaník a můj přítel Metoděj Novák. Pana opata nabídka asi pobavila, nic nepotřeboval, a protože jsem měl starou škodovku a často jezdil do Staré Říše k Florianům, nabídl jsem mu, kdyby se tam chtěl podívat... K cestě došlo na podzim, společné jízdy se v dalších letech opakovaly, takže jsme vícekrát navštívili tento dům Dobrého díla, Novou Říši, Reynkovy v Petrkově (jednou s námi do Staré Říše jela i Madame Suzanne), Václava Renče u Zlína, Fryšták s hrobem opatova bratra, Prahu, Vrbové aj. A také biskupa Karla Otčenáška v Trmicích a biskupa Hlada v Oseku, břevnovského opata Opaska a mnoho dalších jeho známých a přátel.

■ Jak probíhala Vaše řeholní formace? Jakákoliv činnost řádů byla tehdy zakázána.

Poměrně častá setkání s ním umožnila tajný noviciát, pro jistotu dvoutletý, a pak velký (nezasloužený) dar: tonzuru a nižší kněžská svěcení v rámci opatských pravomocí, samozřejmě všechno pokud možno utajeně v různých bytech. I když z následných výsledků pana opata i mých bylo zřejmé, že StB něco věděla, ale naštěstí ne všechno. Chvilé strávené v blízkosti opata Víta měly sváteční charakter. Neboť on žil plností vnitřního pokoje srdce a důvěrou v Boha,

kteřá z něho doslova vyzařovala, a byl pro nás mladé začínající členy bílého bratrstva ztělesněním základů premonstrátské spirituality a vyzrálé lidskosti: hluboké modlitby, pokory, vzdělanosti, bytostné úcty k eucharistii, odpuštění všem a ryzího přátelství. Mnoho jsem se v tomto směru od něho naučil, a nemohu mu za vše být ani dost vděčný. Neboť byl v pravém slova smyslu „svátečním člověkem“ – tak jsem si ho také v duchu pojmenoval.

■ Zmiňoval se pan opat o tom, co všechno prožil ve vězení?

Při vzpomínce na léta prožitá ve vězení mluvil o bratrských vztazích mezi „mukly“, které vyústily v doživotní přátelství, a zásadně pomlčel o neurvalostech bachařů. Vrozený cit pro ušlechtilost a krásu mezilidských vztahů mu nedovolily pošpinit řeč zmínkou o jakékoliv zlobě či špatnosti. Byl ztělesněním Pavlova výroku z listu Timotejovi: „Bůh nám dal ducha síly, lásky a rozvážnosti“. A v duchu těchto slov jednal.

■ Zůstali jste v kontaktu i po Vašem vysvěcení a pozdějším odebrání státního souhlasu k výkonu kněžské činnosti?

Před udělením státního souhlasu v roce 1972 si mě zavolali na ministerstvo kultury, aby mě jako řeholníkovi „úředně“ sdělili, že dostanu státní souhlas sice jen na čtyři měsíce, jaksi na zkoušku, ale „budu-li hodný a rozumný“, atd. Dali mi týden na rozmyšlenou. Průhlednou nabídku jsem dopisem odmítl, načež se doslova přiřítíl tehdejší krajský církevní tajemník a estébák v jedné osobě Jonáš, a vyžádal si písemné prohlášení, že ze zásadních důvodů chci být knězem i bez souhlasu a půjdu manuálně pracovat. Z tohoto postoje při mém výsledku obvinili pana opata, že jsem pod jeho vlivem a že mi přikázal, abych takto „zarputile“ jednal. V časech mého krátkého kaplanování mě párkrát během výsledků zavezli do lesů východně od Hradce Králové, a jejich nenávisť vůči osobě Otce Víta byla bezpříkladná. Zvolili zastrašovací taktiku, nic jiného ostatně neuměli. Vzpomínka na postoje opata Víta byla kromě modlitby v takových chvílích posilující.

Bezmocná zloba byla zvlášť znát na majoru Hrubešovi, jemuž při vyslovení opatova jména zrudla i ošklivá jizva na tváři. A po výslechu v pořadí patnáctém mi vzali souhlas, což jsem s ulehčením přijal.

■ Jak na to pan opat reagoval?

Souhlasil, abych se „uklidil“ do Prahy jako budovatel Metra, kde jsem tedy pracoval jako skladník. Následující léta jsme se setkávali jednou měsíčně u našich sester ve Věži u Havlíčkova Brodu, které zde pracovaly v domově důchodců. StB o setkáních věděla, jak vyplynulo z uveřejněných údajů o sledování pana opata, a téma „styky s opatem“ přišlo pravidelně na řadu při mých výsleších na vnitru. Bylo velkou posilou pro nás všechny, kdo jsme měli vzácnou možnost se s ním v tehdejších neutěšených poměrech stýkat, že nás zahrnuje do svých modliteb, že na nás myslí a obětuje veškerou šikanu, kterou mu fízlové soustavně a s ubohostí jim vlastní připravovali. V Praze byla možnost věnovat se po práci pastorační činnosti, všechny dny dovolené padly na tajné exercicie pro různé skupiny v Čechách a na Slovensku, večery patřily malým společenstvím rodin faktických i řeholních. Opat Vít dával cenné rady, zvláště když jsme společně a utajeně obnovovali život našeho třetího želivského řádu. Pro jeho členy jsme zpočátku vydávali měsíční meditační listy, tištěné v průklepech, a v osmdesátých letech jsme pořádali duchovní cvičení, nejprve na různých místech, a v letech, kdy totalita dodělávala, dokonce v jednom domku v Želivě, poblíž kláštera. To se ovšem neutajilo, malí čeští ustrašenci byli všude, ale diktatura už neměla čas zasáhnout, jak byla dřív zvyklá. Jen se cosi šeptalo, že se na nás chystají...

■ Věřil v pád režimu a šanci na obnovu řádového života?

Príznačným rysem pana opata Víta bylo, že se nedal odradit od plánování budoucí činnosti ve svobodných poměrech ani tehdejší situací a zastrašováním. Zvlášť často hovořil o vizi, jak naplnit poslání řádu a zvlášť Želiva, až to náš Pán dovolí. Sem patřilo např. zřízení církevního gymnázia, vybudování tří hlavních pastoračních středisek: při klášteře, dále v Humpolci a Havlíčkově Brodě, pořádání sympozií z oboru teologie, umění a jiných oborů (mezi umělci měl mnoho přátel), soustavné pořádání duchovních cvičení, aby se znovu v plném rozsahu obnovilo „údolí štěstí“, vydávání časopisu, pořady v jihlavském rozhlasu aj. I když někteří bratři a přátelé to přijímali s jistou skepsí, pan opat poukazoval na pohnuté dějiny Želiva, kterému nejednou hrozil zánik, a přesto opět povstal z popela jako bájný Fénix. V jeho uvažování mu pomáhala znalost dějin, ostatně o obnově kláštera za časů pobělohorských napsal důkladnou studii, jehož hlavní postavou je opat Siard Falco. Dodával naději i v dobách, kdy obloha byla příkladně a zdánlivě navěky zachmuřená a kdy podle spisovatele Jaroslava Durycha „medle nezbyvalo než se modlit“.

■ Devadesátá léta byla dobou, kdy se církvi opět otevřela možnost veřejného působení a hlavně ve společnosti panovala všeobecná euforie...

Svoboda po listopadu 89 znamenala pro pana opata pokračování ve svěceném úkolu. S vedením ústavu dojednal podmínky převzetí, dával dohromady rozptýlenou komunitu, nastínil hlavní úkoly každého bratra i společenství jako celku, přivedl nové členy a věnoval se plně jejich formaci. Jeho důslednost a životní a řeholní zkušenost inspirovala nás všechny, a pomáhala překonat obtíže doby i místa. Velkým zážitkem a satisfakcí byla cesta do USA, do našeho kláštera v De Pere ve státě Wisconsin, ke které došlo na jaře 1990 (nikoli 1993, jak je mylně uvedeno v knize Člověk musí hořeti). Pana opata jsem tehdy doprovázel jako tlumočník.

■ Co jste tam zažili?

Američtí bratři provozují několik gymnázií a vysokou školu, a právě ta udělila panu opatovi z pověření generála řádu čestný doktorát. Slavnost to byla velkolepá, v aule přihlíželo ceremonii na dva tisíce hostů. Za zvuků hudby přicházeli středem studenti, kteří pak obdrželi diplomy o ukončení studia, a v závěru, v doprovodu prezidenta fakulty a tehdejšího opata Thomase Mackina kráčel náš oslavenec. Po fanfárách a americké hymně všichni povstali, opat Thomas pronesl projev hodnotící život, utrpení a zásluhy Víta Tajovského, který pak za bouřlivého potlesku převzal jmenovací dekret. Chvilé nadmíru dojemná, zvláště když v myslí běžel film o tom, co všechno jí předcházelo. Někdy den jsme pobýli v Chicagu, a na zpáteční cestě jsme se zastavili u belgických bratří v Grimbergenu a v dalších kláštěrech.

■ Jak ve svém věku zvládal Vít Tajovský náročnost opatské služby?

Všechny nás posiloval a inspiroval elán, se kterým se opat Vít věnoval práci na obnově života komunity a budování bratrských vztahů s ostatními řádovými domy u nás i v cizině. Časem se ovšem u pana opata začaly hlásit potíže spojené nejen s věkem, ale následky komunistického bezpráví a poměrně náročných operací, které prodělal za mřížemi. Byl činný do poslední chvíle, velkým pomocníkem mu byla nejen komunita, ale i opat – koadjutor Bronislav Kramár, jeho oddaný spolupracovník i v dobách dřívějších.

■ Básník a překladatel Jan Zábrana si ve svých denících poznamenal, že „je Tajovskému neskonale vděčen za mnohé a má ho rád jako člověka, který okolo sebe šíří naději, lásku a víru“. Vnímali jste ho podobně?

Ano, bezesporu ovlivnil spoustu lidí. Osobnost pana opata Víta Tajovského zanechala dnešnímu Želivu, jeho členům a všem přátelům odkaz hluboké víry v Boží ochranu a požehnání, naděje, která nezávisí na proměnlivosti časů a lidí, a především pokorné a pravdivé lásky, která dává životu pravdivou náplň, směr i cíl.

Luděk Bárta

● Hora Sinaj

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Setkání se světlem nejprve ukáže temnotu

Vstupujeme-li do chrámu, musíme se nejprve vyrovnat s určitou temnotou. Čím starší je stavba, tím silnější jsou zdi a okna jsou také menší. Mnohokrát se stane, zvláště u starých městských kostelů, že se do nich paradoxně sestupuje, i když jsou přirozenou výškovou dominantou okolí. To je způsobeno dlouhodobým obýváním takových míst, které doprovází zvyšování kulturních vrstev (např. opakované dláždění). Tímto sestupem do potměšilého kostela se však ještě zvyšuje první dojem hrobky či dokonce krajiny smrti. Jaképak tedy setkání se světlem? Toto „oslepení“ při přechodu z prudkého venkovního světla do interiéru kostela má svůj duchovní význam: sice jen na vteřinu či její zlomek se stáváme bezmocnými, musíme se zastavit a začít se rozkoukávat, ale tento krátký časový úsek je vzácný, ukazuje totiž naši zranitelnost před člověkem a tím spíše i před Bohem. Oči si musí zvyknout, zklidnit a soustředit se na nové podněty, zkrátka rozkoukat se. Na druhou stranu však musíme přijmout i skutečnost, že vše není okamžitě určeno našim očím, čili že nyní vidíme slovy svatého Pavla pouze *„nezřetelně, jen jakoby v hádance, ale jednou uvidíme cele... poznáváme částečně, ale jednou poznáme plně...“* (srov. 1 Kor 13,12).

Narodí-li se člověk je hned v prvních vteřinách svého života konfrontován se světlem, díky němuž svět dostává zcela konkrétní obrysy. Oči si musí přivyknout: vždyť svět doposud tušený za hranicemi matčina lůna se ve vteřině stává světem zcela blízkým a zcela konkrétní a blízkou se stává i matka. Vstupujeme-li do chrámu, činíme podobný krok jako narozené dítě, totiž přestupujeme z jednoho

důvěrně známého světa do druhého, který může být sice trochu tajemný, přesto však by se nám měl stát světem blízkým, prostorem pro člověka, místem pro setkávání s Bohem, kterého jen křesťané mohou důvěrně oslovovat „Otče“.

Dotváření světa

Podle duchovního popisu stvoření světa známého z prvních kapitol biblické knihy Genesis stvořil Bůh svět a vše co je na něm, včetně člověka, jako dobré a krásné. Tento tvůrčí Boží proces však byl náhle ve své dokonalosti narušen zneužitím svobody darované prvním lidem. Od tohoto okamžiku musíme ve světě počítat s nedokonalostí, s popíráním původní krásy a milosti. Samotné tvoření či dotváření světa však ještě není u konce: tuto možnost přetvářet svět dostal – člověk. Předáváním života novým generacím pokračuje člověk v Božím díle, ale stejně tak i tvořením uměleckým, které intuitivním zachycováním krásy přechází pouze racionální poznávání světa, a tak se velmi přibližuje Bohu jako zdroji veškeré krásy a dobra.

Své dary a nadání dával člověk od nepaměti do služeb svých božstev a bohů. Chrámů všech starých náboženství uchvacují svou velkolepostí, výzdobou či dokonalostí provedení i dnes, i když jsou již třeba v rozvalinách, stále svědčí o lidech, kteří jim dali vzniknout a o víře, která je před tisíciletími poháněla. Chrám byl chápán jako místo fyzického přebývání božstev mezi lidmi a tudíž jako střed života společnosti, ústřední bod všedního i svátečního dne. Mezi zdmi zněla hudba i krásný zpěv, slova moudrosti a povzbuzení byla doplněna architektonickou kvalitou stavby i její výzdoby.

Starý Izrael

Na rozdíl od okolních zemí s jejich rozmanitými náboženskými systémy se Bůh, jak ho měli možnost poznávat starozákonní Izraelci, nedal spoutat mezi zdi chrámových staveb. V době patriarchů neexistoval chrám, ale různá místa, kde bylo vzýváno jméno Hospodinovo a kde se člověk „jen“ zastavil, aby se pomodlil. Takovým místem byl například Bét – el (to znamená Dům boží). Sem přichází patriarcha Jákob už po západu slunce, aby přenocoval. Ve snu se mu dá poznat Hospodin, od kterého obdržel požehnání. „*Zemi, na které ležíš, dám tobě i tvým potomkům; potomstva bude jako prachu země... V tobě a ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny čeledi země... Budu tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil*“ (srov. Gn 28,14–15). Po procitnutí se Jákob zděsil: „*Jistě je na tomto místě Hospodin, a já jsem to nevěděl! Jakou bázeň vzbuzuje toto místo! Není to nic jiného než dům Boží, je to brána nebeská*“ (tamtéž, v. 16–17). Místo modlitby označí Jákob kamenem postaveným jako sloup, znamením pro zastavení, místo, které se stane „Domem Božím“.

Místo setkávání

Hora Sinaj je místem posvěceným Božím zjevením: zde promlouvá Hospodin z hořícího keře k Mojžíšovi, zde jsou Židé svědky velkých božích skutků. „*Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich*“, přikazuje Bůh Mojžíšovi (Ex 25,8). Mojžíš, jeho bratr Áron, jeho synové a sedmdesát izraelských starších dostali možnost se k Bohu přiblížit: „*Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe*.“ (Ex 24,10). Pro všechny přítomné muže to byla tajemná a nepopsatelná zkušenost. Žádná lidská slova nestačila zachytit dostatečně to, co zažili. Přenosná Archa smlouvy je ozdobena vším, co bylo pro Židy vzácné a čím chtěli uctít svého Boha, ačkoliv moc dobře věděli, že žádným

● Archa úmluvy, reliéf ze synagogy v Kafarnaum

z lidských pokladů Boha dostatečně uctít nemohou, ani vyjádřit v plnosti něco z jeho velikosti, moci či slávy. Ozdoby ze zlata, stříbra, drahých dřev a kamení, purpurových látek s výšivkami jim osobně však pomáhají alespoň obrazně pochopit, kým Bůh je a jak jedná se svým lidem. Idealizovaný popis přenosného svatostánku máme v knize Exodus (25–27 kapitola). Není zdoben pouze drahocennými surovinami, ale také „*duchem moudrosti, kterým jsem naplnil dovedné řemeslníky*“ (srov. Ex 28,3), čili zručností a uměleckými schopnostmi. To by však bylo stále málo. K Bohu měl člověk být pozdvihnut prostřednictvím všech svých smyslů. Místo, kde přebývala Archa, zahaloval dým vonných pryskyřic a kadidla a vůně balzámu, vonných masť a olejů.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi (Gn 1,1). Pak stvořil člověka. Od té doby by člověk měl usilovat, aby byl doma na obou místech – „*jak v nebi, tak i na zemi*“ (o to se modlíme v Otčenáši). A pozemský chrám to sice nedokonale, ale přesto naplňuje. Je to kousek nebe na zemi, je to znamení odkazující k nebi.

P. Radek Martinek

Římskokatolická farnost Kutná Hora - Sedlec
si Vás dovoluje pozvat na tradiční

SEDLECKOU POUŤ

Velikonoční pondělí 9. 4. 2012

mše svatá v 18:00 hodin

celebruje královéhradecký diecézní biskup Mons. Jan Vokál

KATEDRÁLA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A SVATÉHO JANA KŘTITELE - KUTNÁ HORA SEDLEC

Nová Paka – farnost uprostřed achátových polí

Podkrkonošské město Nová Paka láká návštěvníky na polodrahokamy, lidovou architekturu a malebné okolí. Jako vábníčka na turisty může sloužit i spiritistická minulost kraje. Ostatně právě ji kromě polodrahokamů připomíná expozice ve zdejšímu muzeu. Podle slov místního duchovního správce P. Pavla Kality je zejména poslední bod poměrně kontroverzní záležitostí a ve vzduchu nutně visí otázka, jestli je vhodné se něčím podobným chlubit. Město bývalo kromě toho všeho především významným poutním místem kraje pod nejvyššími českými horami.

Poutní tradice města se naplno rozvinula po třicetileté válce, kdy se novopečený majitel kumburského panství hrabě Rudolf z Tiefenbachu rozhodl postavit klášter Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly. Stavba konventu kláštera byla zahájena položením základního kamene 1655. Základní kámen kostela byl položen až roku 1709 a vysvěcen byl o 15 let později. Klášterní kostel je významnou památkou českého radikálního baroka. O autorovi se v odborných kruzích stále spekuluje, padají jména jako Kryštof Dientzenhofer, jeho syn Kilián Ignác Dientzenhofer, Johann Lukas Hildebrant, nebo Tomáš Haffenecker.

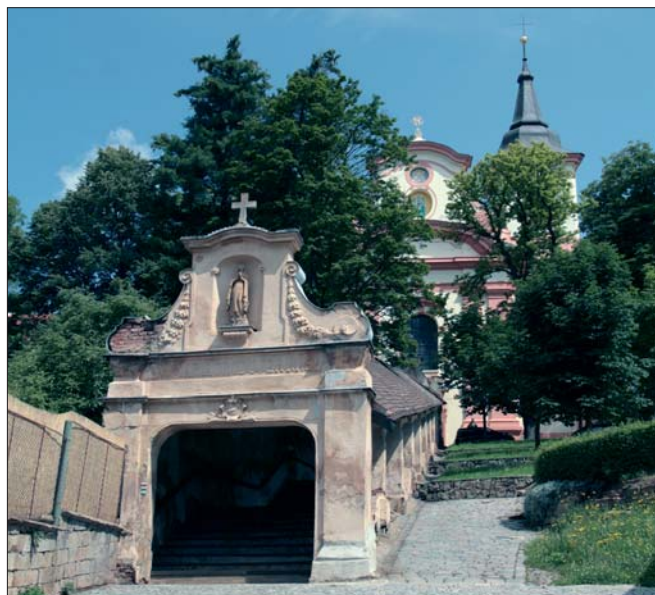
„Pauláni působili v Nové Pace necelých devadesát let a přesto jejich činnost změnila tvář i život celého města. V době největšího rozkvětu se konalo v Nové Pace ročně šest poutí, na které přicházelo až 25 tisíc poutníků ročně. Klášter neunikl reformám císaře Josefa II., který ho v roce 1785 zrušil. Jeho majetek včetně kostelního mobiliáře měl být prodán v dražbě. Po velkých protestech novopackých měšťanů však bylo rozhodnuto, že kostel bude dál sloužit svému účelu,“ líčí pohnutou historii P. Pavel Kalita. V současné době se v kostele konají pravidelné nedělní bohoslužby, protože do farního kostela sv. Mikuláše by se všichni nevešli. Farnosti bylo navrženo severní křídlo kláštera, kde by v budoucnu mělo vzniknout důležité zázemí pro farní aktivity. Ty se nyní často odehrávají v pronajatých prostorách po městě, na faře je k dispozici pouze menší místnost. Jak skromně připomíná P. Pavel Kalita, novopacké společenství věřících je v poměrech jičínského vikariátu standartní farností. Celek, který spravuje, tvoří bývalé farnosti Levínská Olešnice, Nová Paka, Stará Paka a Úbislavice. Ve farnosti mu stále vypomáhá zdejší dlouholetý duchovní správce Mons. Karel Exner. Během minulého režimu se za nelehkých okolností o svěcené budovy, za jeho působení vzešla také tři kněžská povolání.

Řada společných aktivit se neliší od jiných, které probíhají na řadě míst diecéze. S pozitivním ohlasem se setkal farní den, navštěvované jsou rovněž duchovní obnovy v období adventu či postu. *„Využíváme blízkosti Českého ráje, Ještědu nebo Krkonoš a přes prázdniny pořádáme výlety pro*

děti, ve společenstvích se schází mládež, rodiny a senioři, na Velký Pátek se koná pobožnost při obnovené křížové cestě Na Ořechovku,“ pomáhá vypočítávat pastorační asistentka Jana Tauchmanová. Úspěšné byly také dva ročníky Noci kostelů. Během nich měla veřejnost možnost seznámit se s prostorami bývalého kláštera.

Zajímavou záležitostí je letošní běh kurzů Alfa. Podnět vyšel od jedné z farnic, která se přes hořické hospicové hnutí poznala s dr. Marií Svatošovou. Ta se dlouhá léta angažuje v pořádání Kurzů Alfa ve farnosti v Praze – Řepích. Otec Pavel s nabídkou souhlasil s tím, že nejdříve by bylo dobré je absolvovat a získat potřebné zkušenosti. Postupem času se vytvořila skupinka lidí, kteří byli ochotni se v kurzech angažovat. *„Cítíme, že jsou přínosné nejen pro evangelizaci, ale také pro naše společenství. Díky nim se do života farnosti zapojili noví lidé. Je velmi potřebné o věcech víry diskutovat, sdílet svoje zkušenosti,“* pochvaluje si P. Pavel Kalita. Kurzy vznikly v jedné anglikánské farnosti v Londýně a rozšířily se do celého světa, v poslední době získaly oblibu také v římskokatolické církvi. Jednou týdně probíhá večerní setkání. Začíná se večer, ta by měla přítomné naladit na stejnou vlnu, pokračuje se chválami, následuje přednáška na předem dané téma a program zakončují diskuze ve skupinkách. Kromě organizátorů vystupují během přednášek pozvaní hosté. Velmi důležitým momentem je víkend strávený mimo farnost, kde se probírají témata o Duchu Svatém. *„Přestože kurzy nemají následné pokračování, ze zkušeností víme, že napomáhají růstu nových společenství, ať modlitebních nebo pro četbu Písma, lidé zatím mimo církev pokračují v přípravách ke křtu a podobně. Snažíme se, aby farnost byla otevřeným prostředím pro hledající, kde mohou ucítit, že křesťanská víra představuje sílu pro život,“* uzavírá P. Pavel Kalita.

Luděk Bárta

● Poutní schodiště ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie

Přihlášky do kněžského semináře

Ten, kdo poznává povolání ke kněžství, podává přihlášku do kněžského semináře prostřednictvím duchovního správce své farnosti. Formulář přihlášky je k dispozici na biskupství. Je možné si jej vyzvednout osobně nebo o něj požádat písemně. S vyplněnou přihláškou je třeba předložit následující potřebné doklady:

1. rodný list;
2. potvrzení o křtu;
3. potvrzení o biřmování;
4. potvrzení o církevním sňatku rodičů;
5. životopis žadatele s fotografií formátu na OP;
6. maturitní vysvědčení;
7. lékařské vysvědčení.

Pro školní rok 2012/2013 je třeba odevzdat **přihlášku** včetně výše uvedených dokladů **do 15. dubna** na biskupství prostřednictvím duchovního správce, který připojí své testimonium o uchazeči. Je vhodné, aby duchovní správce při předávání přihlášky uchazeče představil diecéznímu biskupovi. Je proto potřeba zavčas domluvit termín v biskupském sekretariátu. Přijímací řízení, jehož termín bude uchazečům včas oznámen, se bude konat na biskupství. Další informace naleznete na internetových stránkách Arcibiskupského semináře v Praze www.arcs.cuni.cz.

Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup – generální vikář

Noc kostelů 2012

Pro rok 2012 je Noc kostelů naplánována na pátek 1. června. Vybízíme duchovní správce a členy pastoračních rad farností ke zvážení možností a k připojení k programu, který bude v tento den probíhat v celé ČR, v některých slovenských diecézích a v Rakousku. V letošním roce NK připadá na Mezinárodní den dětí. Máme vhodnou příležitost vytvořit v kostelech programy přitažlivé i pro děti či programy s jejich účastí, a nemusí to být jen v noci, ale i odpoledne... Konkrétní podoba programů je na rozhodnutí a možnostech místního farního společenství. Přitažlivé jsou komentované prohlídky, koncerty, přednášky, vystoupení dětí či mládeže, osobní setkání s knězem. Rozhodnete-li se zapojit, zašlete, prosím, název kostela a obce, a především jméno editora (editor je ten, kdo bude vkládat potřebné údaje za váš kostel na internetové stránky) spolu s kontaktem na něho (e-mail a telefon) co nejdříve na adresu **moravec@bihk.cz**. Editor pak obdrží přihlašovací údaje, aby sám mohl na stránky **www.nockostelu.cz** doplnit potřebné údaje o kostele a o programu. Uzávěrka přihlášek není stanovena, ale prosím, přihlašujte se co nejdříve. Srdečně zvou organizátory Noci kostelů 2012 v královéhradecké diecézi na informační setkání v pondělí 5. března v 17 hodin do Hradce Králové do Nového Adalbertina. Zde se seznámíme s novými informacemi, domluvíme koordinaci propagace, můžeme si vyměnit zkušenosti.

ICLic. Karel Moravec,
biskupský vikář pro pastorační a církevní školství

Liturgický kalendář

4. března – 2. neděle postní

1. čtení: Gn 22,1–2.9a.10–13.15–18
Žalm: Žl 116(115)
2. čtení: Řím 8,31b – 34 Evangelium: Mk 9,2–10

11. března – 3. neděle postní

1. čtení: Ex 20,1–17 Žalm: Žl 19(18)
2. čtení: 1Kor 1,22–25 Evangelium: Jan 2,13–25

18. března – 4. neděle postní

1. čtení: 2Kron 36,14–16.19–23
Žalm: Žl 137(136)
2. čtení: Ef 2,4–10 Evangelium: Jan 3,14–21

25. března – 5. neděle postní

1. čtení: Jer 31,31–34 Žalm: Žl 51(50)
2. čtení: Žid 5,7–9 Evangelium: Jan 12,20–33

Úmysly apoštolátu modlitby

Březen 2012

Všeobecný úmysl: Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.

Misijní úmysl: Aby Duch Svatý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí diskriminací, pronásledováním nebo smrtí pro Kristovo jméno.

Národní úmysl: Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

Osobní zprávy

Ustanovení

P. Mgr. Zdeněk ŠILHÁNEK, CSsR – řeholní kněz, byl od 1. 2. 2012 ustanoven farním vikářem ve Svojanově a administrátorem excurrente in spiritualibus v Bělé nad Svitavou.

Inkardinace

ThLic. Bogusław Piotr PARTYKA – kněz diecéze Rzeszów, děkan v Náchodě byl od 15. 12. 2011 včleněn do diecéze královéhradecké.

61letý samostatný důchodce hledá v okolí Hradce Králové levný podnájem i jednu místnost maximálně do 2700 Kč měsíčně. Umím veškeré práce v péči o dům a zahradu a rád s nimi vypomohu. Porádím si s prořezáváním stromů, s rytím a přihnojováním. Další informace na tel.: 732 576 737

ČM Fatima, Koclířov

Zveme Vás všechny na celodenní program **1. mariánské soboty** do Koclířova 3. 3. Při mši sv. v 17.00 hod. **poděkujeme s P. Pavlem Dokládalem za 60 let jeho života.** V 15.00 hod. se v programu 1. soboty setkáme s naším otcem biskupem Mons. Janem Vokálem při besedě. Po mši sv. bude společný přípitek pro všechny účastníky programu na nádvoří poutního domu. Při vigílii fatimského dne v pondělí 12. 3. bude po mši sv. v 18.00 hod. setkání členů a blízkých mariánskému apoštolátu v Koclířově. V úterý 13. 3. pravidelný program fatimského dne, mše sv. v 9.00 hod. Odpolední program fatimského dne od 16.00 hod. v kostele ve Šlapanicích u Brna.

Postní duchovní obnova pro dívky 16. 3. – 18. 3. s P. Petrem Šabakou a se s. Vincentou Kořínkovou na téma: „Proč nás Bůh volá a nedá nám pokoj?“

Příjezd: v pátek odpoledne mezi 14–16 hod., ukončení v neděli po obědě.

Cena: ubytování 140 Kč/noc, jídlo 155 Kč/den, s sebou: Bibli, růženec, breviář, spacák, hodinky (pokud možno)

Kontakt: S. M. Vincenta Kořínková, Palkovická 524, Frýdek – Místek, 738 01; e-mail: vincenta@boromejky.cz, mobil: 723 477 525

Ve dnech 22. – 29. 3. se uskuteční **pouť do Svaté Země** s otcem biskupem Janem Vokálem.

1. mariánská sobota v dubnu připadá na Bílou sobotu 7. 4. Celodenní program bude od 10.00 hod. Večerní program Vigílie vzkříšení. Ve dnech 5. – 8. 4. zveme ke společnému prožívání Svatého tridua a velikonoce v ČM Fatimě; je možné se přihlásit.

Velkým darem jsou připravované **exercicie irského misionáře P. Denise O'Sullivanova** ve dnech 11. – 15. 4. za vnitřní uzdravení v kořenech zla. Zakončení při vigílii a Svátku Božího Milosrdenství.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel. 461 543 164, mobil: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Podrobnou nabídku našich aktivit a poutních zájezdů najdete na **www.cm-fatima.cz**

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovolují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, konají se každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 10. 3., 14. 4., 12. 5., 9. 6., 14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Špindlerův Mlýn

Misijní štrúdlování – záchrana dětí trpících hladem

Ve dnech 9.–15. 4. se v rámci aktivit „Týdny pro neziskový sektor“ uskuteční celostátní Misijní štrúdlování. Zájemci napečou např. v rodině, farnosti, škole nebo v obci štrúdl a nabídnou ho s prosbou o dar pro trpící děti v misiích. Kontakt: Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058, GSM brána 604 838 882 (nepřijímá SMS), info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz, Mgr. Bronislava Halbrštátová, 517 56 Slatina nad Zdobnicí 309, tel. 731 598 992, e-mail: bronislava.halbrstatova@seznam.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 10. 3., 14. 4., 12. 5., 9. 6., 14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše sv., 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Praha

Postní setkání TAMMÍM 2012

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) TAMMÍM.

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická. Termín: příjezd v pátek, 16. 3. odpoledne (bude upřesněno na www); odjezd v neděli, 18. 3. odpoledne. Téma: Biřmování (K tomu ti dá sílu Bůh...). Cena: příspěvek dle Tvých finančních možností. Info a přihlášky: www.arcs.cuni.cz; www.tammim.spolco.cz. Uzávěrka přihlášek 10. 3.

Kutná Hora – Sedlec

Rovnodennost v Sedlecké katedrále

Astronomicky první jarní večer nabízí v prostorách mohutné cisterciácké stavby nevšední zážitek...sledování ojedinělého putování paprsku zapadajícího slunce středem katedrály, opakujícího se pouze ve dnech jarní a podzimní rovnodennosti. 20. 3. v 17.00 hod. Sluneční paprsky a Boží slovo zpěvem a hudbou provázejí Irena Budweiserová a Miroslav Linka. Vstupné 50 Kč. Katedrála Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Kutná Hora Sedlec. www.ic.sedlec.cz

Hradec Králové

Studentský klub Salaš

Po mši svaté pro akademickou obec v 19.30 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie bude ve 20.30 hod. program v katakombách Nového Adalbertina.

7. 3. Pavel Vacek: Současné pojetí rodiny. Přednáška a diskuze na téma současného pojetí rodiny.

14. 3. Josef Mlejnek: Sytils mne pelyňkem a medem. Přednáška a beseda o víře a nevíře u C. Miłosze, polského básníka a nositele Nobelovy ceny za literaturu.

21. 3. Jan Špilar: Střihoruký Edward. Přednáška, beseda a pantomimické představení Durychovy děti jsou součástí programu s prestižním kadeřníkem, mimem, jáhnem a soudcem církevního soudu.

28. 3. Ludvík Grundmann: Žena, která kárala papeže. Přednáška a beseda o životě a díle sv. Kateřiny Sienské.

Info: <http://salas.bihk.cz/>, e-mail: salas@bihk.cz.

Centrum pro rodinu

Víkend pro chlapy Hoješín, 16. – 18. 3. 2012. Program a duchovní vedení: P. Martin Sedloň, OMI, P. Jaroslav Mikeš, SDB Kontakt: crhk@bihk.cz

Kurz přípravy snoubenců

v Hradci Králové – jarní cyklus

Zahájení: 14. 3. (vždy středa 18.30–20.30). Ukončení: 16. 5. Místo: Hradec Král., Nové Adalbertinum 1. patro, referát pastorace Kontakt: crhk@bihk.cz

Sedmikraska

Křesťanské mateřské centrum

Zieglerova 230, HK, www.sedmikraska.wz.cz

Régalez-vous! (Pochutnejte si)

Ve středu 7. 3. od 16 do 18 hodin se můžete zúčastnit kurzu francouzského vaření pod vedením Lenky Lequin. Budeme se učit vařit jako hlavní jídlo hovězí po burgundsku a citronový koláč. Cena 130 Kč a obvyklé pobytné. Je nutné se předem přihlásit v KMC!

Cesta k dobrým vztahům aneb Jak svou komunikaci ovlivňujeme chování druhých

Ve čtvrtek 15. 3. od 10 hodin beseda o tom, jak úžasným nástrojem je komunikace. Ing. Taťána Blažková se pokusí zodpovědět na otázky, proč některé naše výchovné přístupy nefungují a co vše musíme o svém dítěti vědět, abychom zvládli jeho výchovu. Vstupné 70 Kč + obvyklé pobytné. Hlídkání dětí zajištěno.

Bazárek jarního dětského oblečení, obuvi, hraček, knížek a sportovních potřeb

Příjem čistých a zachovalých věcí v úterý 20. 3. (8–18). Za každou prodávanou věc poplatek 2 Kč (platí se při příjmu). Objemnější věci (kočárky, kola atp.) nabízejte formou inzerátu. Prodej ve středu 21. 3. (8–18). V pátek 23. 3. (8–12) výdej neprodaných věcí a výplata peněz. Pozor: příjem dětského oblečení pouze do vel. 164 a obuv do č. 38!!! Nepřijímáme oblečení a obuv do charitního šatníku.

Diecézní centrum pro mládež, Hradec Králové

Týden modliteb za mládež

Týden společné modlitby církve za mládež 25. 3. – 1. 4. Zapojit se mohou jednotlivci všech věkových kategorií i celé farnosti.

Sekce pro mládež ČBK připravila návod, jak tento týden prožít. Texty k dispozici na <http://www.bihk.cz/pastorace/diecezni-centrum-pro-mladez/aktuality> nebo na Diecézním centru pro mládež, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@bihk.cz, tel.: 495 063 421.

Diecézní setkání mládeže

31. 3. Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové. Motto: „Radujte se v Pánu, opakují, radujte se!“ Fil 4,4 Začátek v 9 hodin ve Filharmonii (Eliščino nábreží).

V dopoledním programu katecheze, svědectví a informace. Po poledni si účastníci budou moci vybrat některou z tematických skupin, diskuse např. O reálných a virtuálních vztazích s PhDr. Mgr. Jeronýmem Klimešem, Ph.D., o přirozeném plánování rodičovství s manželi Šmehilovými, o hledání životního povolání s P. Janem Linhartem, či o paliativní péči s Janou Sieberovou. Vybrat si budou moci i ti, které zajímá hudba, práce TV Noe, divadlo, projekt Praga – Haiti, atd. Bude také příležitost ke svátosti smíření, adoraci a rozjímání křížové cesty. Setkání vyvrcholí v 15.00 hod. mší svatou, kterou bude celebrovat diecézní biskup Mons. Jan Vokál v katedrále Svatého Ducha. Předpokládaný závěr v 16.30 hod. Setkání určeno pro mládež od 14 let.

Více informací: DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz.

Velikonoce na Vesmíru

Prožijte Velikonoce v křesťanském společenství mladých lidí na DCŽM Vesmír.

Termín: 4. – 9. 4. S sebou: spacák, přezůvky, teplé oblečení. Doporučený příspěvek 220 Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Deštné v Orl. horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, www.vesmir.signaly.cz.

5. Celostátní setkání mládeže (CSM)

14. – 19. 8. ve Žďáru nad Sázavou. Spodní věková hranice je 14 let. Motto setkání: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22). Cena 1100 Kč, zvýhodněná cena 950 Kč (pokud se přihlásíte a uhradíte částku do 31. 5.). V rámci CSM jsou zváni rodiče a mladé rodiny s dětmi na pouť rodin v sobotu 18. 8. Dopoledne program pro děti, přednášky speciálně určené manželům, odpoledne mše svatá.

Přihlášky a více informací na <http://zdar2012.signaly.cz>. Kontakt: DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz.

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory

- 26.–29. 3. 2012 duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ, Marianum – Janské Lázně
- 22. 3. a 19. 4. 2012 formačně-vzdělávací program Aktivan pro animátory seniorů – Nové Adalbertinum, Hradec Králové
- 25.–30. 4. 2012 duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem., Marianum – Janské Lázně
- 14.–17. 5. 2012 duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum – Janské Lázně
- 17.–21. 5. 2012 tematický seminář pro animátory seniorů – Marianum, Janské Lázně
- 1.–11. 6. 2012 duchovně-odpočinkový pobyt v Medžugorje a u Jadranu (s návštěvou Plitvických jezer a Černé Hory)

Informace, přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel.: 495 063 661, 737 215 328; e-mail: dcs@bihk.cz; www.dcsbk.cz; www.animatori.cz; www.simeon.cz; skype: seniori.diecezechk.cz.

Formačně-vzdělávací program AKTIVAN pro animátory seniorů

2. ročník formačně-vzdělávacího programu Aktivan je určen animátorům seniorů farností královéhradecké diecéze již působícím v oblasti pastorační péče o seniory, pracovníkům charitních i jiných zařízení pro seniory věnujícím se pastorační práci a také novým zájemcům o pastorační práci se seniory. Program se skládá ze dvou bloků, během nichž budou probírána následující témata: Pastorační péče o seniory jako prostředek lásky a porozumění, Místní církve a její představení, Pastorační péče o seniory v královéhradecké diecézi, Základy průvodcovství na poutních cestách, Pastorační práce animátora s aktivními a nemocnými seniory, Jak pracovat s emocemi, Tvořivé a pohybové aktivity pro seniory.

Termíny: I. blok: 22. 3., II. blok: 19. 4.

Program se koná v Hradci Králové v Novém Adalbertinu a je zdarma. Zájemci z farností, charitních zařízení i jiných organizací se mohou hlásit na níže uvedených kontaktech. Účastníci, kteří absolvují oba bloky, obdrží závěrečný certifikát. Uzávěrka přihlášek je 15. 3. Navazující aktivitou na program je tematické setkání v Janských Lázních v termínu 17.–21. 5. s uzávěrkou přihlášek 4. 5.

Kontakt, informace, přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, e-mail: cepelkova@bihk.cz nebo animatori@bihk.cz, web: www.dcsbk.cz, www.animatori.cz

Duchovně-odpočinkový zájezd do Chorvatska

Diecézní centrum pro seniory pořádá ve dnech 1.–11. 6. duchovně-odpočinkový zájezd do Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a Černé Hory s pobytem v Medžugorje a v Gradaci u Jadranu, návštěvou Plitvických jezer a dalších zajímavých míst.

Cena zájezdu je 8990 Kč a zahrnuje dopravu, 1× ubytování v dřevěných chatkách nedaleko Plitvických jezer, 4× ubytování v Medžugorje na privátech s polopenzí, 4× ubytování v Gradaci na privátech s polopenzí, celodenní výlet do Černé Hory, pobytové taxi, veškeré poplatky a služby průvodkyně v Medžugorje – pí. Olga Merkovičová, služby českého průvodce po celou dobu zájezdu, duchovní doprovod, zdravotní pojištění léčebných výloh, pojištění CK proti úpadku.

Odjezdy jsou z Hradce Králové, České Třebové, Svitav, Brna, případně jiných okolních měst na trase. Zájezd je určen lidem seniorského věku a dalším zájemcům.

Přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, Hradec Králové 500 01, tel.: 495 063 661, 737 215 328, email: dcs@bihk.cz, www.dcsbk.cz, skype: seniori.diecezechk.cz.

Hoješín

Noční adorace

9. – 10. 3., 5. – 7. 4., 11. – 12. 5., 1. – 2. 6., 6. – 7. 7., 3. – 4. 8., 7. – 8. 9., 5. – 6. 10., 2. – 3. 11., 7. – 8. 12.

Program: pátek 19.00 mše svatá, výstav NSO, noční adorace; sobota 7.30 RCH, požehnání, 8.00 mše svatá. Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Postní duchovní obnova pro všechny věkové kategorie

9. 3. – 11. 3. pod vedením ThLic Bohumila Koláře. Začátek v pátek v 18.00 hodin, ukončení v neděli obědem.

Přihlášky S. Terezie OSF do 4. 3. 2012, tel. 469 676 181, 723 180 121.

Velikonoce v klášteře

Hoješín 1. 4. – 9. 4. Od Zeleného čtvrtku budeme provázet Pána Ježíše cestou utrpení a smrti až k neděli Zmrtvýchvstání. Zveme mládež, ale i rodiny s dětmi a každého, kdo chce být s Pánem v tyto dny více spojen: Přijďte prožít Velikonoce do kláštera.

Obřady svatého týdne

Květná neděle 8.00 hodin; Zelený čtvrtek 18.00 hodin; Velký pátek 18.00 hodin; Bílá sobota 19.00 hodin; Neděle Zmrtvýchvstání 10.30 hodin; Pondělí velikonoční 8.00 hodin; V pondělí tradiční pomlázka. Kontakt: Školské sestry sv. Františka, Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, 723 180 121

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Dvě milé slečny a tři andělé pro dobrovolníky

Gabriel, Michael, Rafael a Zuzka s Terezkou

Dvě milé slečny a tři andělé jsou v Diecézní charitě Hradec Králové pro všechny, kteří by se chtěli stát dobrovolníky. Zuzana Radoňová a Tereza Štaudová nabízejí dobrovolníkům k výběru jeden ze tří programů: v programu Gabriel mohou dobrovolníci pomáhat seniorům a lidem s handicapem, s Michaelem dětem a mládeži a s Rafaelem cizincům a jejich dětem. Obě slečny současně spravují Dobrovolnickou agenturu, jejímž prostřednictvím si zájemci o dobrovolnictví mohou vybrat i organizaci, které by rádi nabídli své služby. Že by tedy byl stav plný a dobrovolník by čekal na svou misi dlouho, toho se bát nemusí. „Pro všechny organizace jsou dobrovolníci důležití,“ říká Tereza. „Aktuálně hledáme společníky pro seniory do Chlumce nad Cidlinou a dobrovolníky pro práci s dětmi a mládeží v Hradci.“

Od února v novém

Od února se Dobrovolnická agentura přestěhovala ze sídla Diecézní charity na Velkém nám. do Šafaříkovy ulice (budova YMCA). „Dobrovolníci se svými klienty tady mají celou místnost pro sebe, je také lépe vybavená a v podstatě záleží na nich, jak si místnost zařídí a zútulní, jaký si udělají rozvrh, aby si případně nepřekáželi,“ uvádí Zuzka. „My s Terezkou máme kancelář hned vedle, takže budeme po ruce, kdyby něco potřebovali,“ dodává.

Duší učitelka

Paní Jitka Křížková je původním povoláním učitelka. Životní okolnosti ji ale dovedly k jiné profesi. „Teď se našla školinka, děti odrostly, tak se ráda vracím k tomu, co jsem chtěla dělat a co se mi líbí, protože duší jsem asi učitelka,“ říká paní Křížková, která v Rafaelu už téměř rok doučuje dvě čínské děti. „Je to úplně něco jiného než učit české děti česky. Nemáte žádný společný jazyk, s angličtinou jsou na tom Lui a Choi jen o něco lépe než s češtinou a já čínsky neumím,“ směje se. „Začali jsme tedy s obrázky, pokrok zaznamenáváme, to je pro každou práci důležité, ale jde to pomalu.“

Paní Křížková ještě doučuje syrskou dívku Roz, která bude letos maturovat. „S Roz jsem se vrátila do svých středoškolských let. Každou hodinu děláme testy, píšeme slohy, má rezervy ve všem, v gramatice i literatuře, tak doufám, že

● Dobrovolnice paní Křížková doučuje v rámci programu Rafael dvě čínské děti Lui a Choi.

nepřišla s prosbou o pomoc pozdě a že to zvládneme.“ Paní Křížkovou vyučovat baví. „20 let jsem vlastně učila nebo doučovala jen svoje děti, nevím, jestli bych zvládla postavit se před celou třídu. Z toho bych měla obavy. Individuální výuka v Rafaelu mi plně vyhovuje.“

Dobrovolníci v klubech pro děti a mládež

Velký zájem z řad dobrovolníků je také o práci s českými dětmi a mládeží v KC Pražská, KC Okružní a NZDM Modrý pomeranč. „Dobrovolníci pomáhají při programech klubu, sami mohou zorganizovat a vést kroužek podle vlastních zájmů a dovedností – například jedna z dobrovolnic učí hru na kytaru,“ říká Tereza. „Pomáhají také s doučováním, v internetové kavárně a při dalších akcích zařízení. Vítaný je každý dobrovolník bez ohledu na věk a zkušenosti,“ doplňuje ji kolegyně Zuzka.

Vladka Dobešová

Dobrovolnická agentura při Diecézní charitě Hradec Králové působí v rámci projektu Královéhradeckého kraje „Rozvoj dostupnosti a kvality sociálních služeb v Královéhradeckém kraji II“. Projekt je financován z ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Nový kontakt: Dobrovolnická agentura při Diecézní charitě HK, Šafaříkova 666/9, Hradec Králové (budova YMCA, 1. p.), tel. 495 582 966, 731 402 293, e-mail: dobrovolnici@hk.caritas.cz, www.hk.caritas.cz/dobrovolnici.

■ AKTUALITY

Dvanáctá Tříkrálová sbírka vynesla přes 10,5 mil. korun

Královéhradecká diecéze: Dvanáctá Tříkrálová sbírka vynesla v naší diecézi přes 10,5 mil. Kč, přesně rekordních 10 506 676,56 Kč. Lidé byli zase o něco štedřejší než loni a do tříkrálových kasiček darovali o 460 540,71 Kč více než v roce 2011. Rekordní je také celostátní výnos sbírky, který činí celkem 74,6 mil. Kč. Z výtěžku budou podpořeny charitní projekty na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným. Část výnosu sbírky bude věnována na humanitární pomoc do zahraničí. V Hradci Králové z vykoledovaných peněz podpoří Středisko rané péče Sluníčko, domácí hospicovou péči a Poradnu pro oběti domácího násilí a lidi v nouzi, na Pardubicku středisko odlehčovací služeb Červánky, mateřská centra a další služby, na Ústecko – orlicku službu Šance pro rodinu, Centrum pro děti a mládež a další projekty, v Červeném Kostelci např. zdravotnické a technické vybavení Hospice Anežky České, na Havlíčkovobrodsku mj. Středisko rané péče a Mateřské centrum Zvoneček, na Kutnohorsku Denní centrum pro seniory Klub Atrium a další služby. Podrobné výsledky najdete na str. 21, informace o výsledcích a záměrech sbírky jsou uveřejněny také na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz.

Děkujeme všem dárcům, že i v této nelehké době myslí na potřebné a nemocné, kterým naše Charity pomáhají. Děkujeme také všem koledníkům, místním organizátorům sbírky, farnostem a dobrovolníkům, bez kterých by nebylo možné Tříkrálovou sbírku uspořádat.

Jana Karasová, www.hk.caritas.cz

V Havlíčkově Brodě bylo otevřeno Nízkoprahové centrum

Havlíčkův Brod: Nízkoprahové centrum pro děti a mládež bylo slavnostně otevřeno 31. 1. v bývalé ZŠ Rubešova v Havlíčkově Brodě. Slavnostního zahájení se zúčastnili starosta města Bc. Jan Tecl, místostarostové Ing. Čeněk Jůzl a Ing. Ivan Kuželka, Mgr. Jiří Bína z Odboru sociálních věcí Kraje Vysočina, ředitel Diecézní charity Hradec Králové RNDr. Jiří Stejskal a její prezident Mons. Josef Suchár, který prostory centra posvětil. Jeho zřizovatelem je Oblastní charita Havlíčkův Brod, kterou zastupovala její zastupující ředitelka MUDr. Magdalena Chvilová Weberová. Jde o službu sociální prevence, která se zaměřuje na snižování rizik vyplývajících z životní situace nebo životního stylu dětí a dospívajících. Nízkoprahové centrum je určeno mládeži od 10 do 20 let a má otevřeno út – čt od 14 do 18 hod. **Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem prostřednictvím OP LZZ a státním rozpočtem ČR.**

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz

Volnočasový klub Daimon v novém

Vysoké Veselí: Oblastní charita Jičín 1. 2. slavnostně otevřela Volnočasový klub Daimon pro děti a mládež v areálu ZŠ ve Vysokém Veselí. Slavnostního zahájení se zúčastnil starosta města Luboš Holman, ředitelka ZŠ Mgr. Eliška Hvězdová, ředitel Diecézní charity Hradec Králové RNDr. Jiří Stejskal a její prezident Mons. Josef Suchár, který nově zrekonstruované prostory vysvětil. Klub dětem a dospívajícím nabízí vzdělávací, tvořivé a sportovní aktivity, doučování, rozhovory, besedy, užitečné kontakty a další pomoc. Jeho posláním je pomáhat dětem a mládeži od 6 do 18 let převážně z odlišného sociokulturního prostředí ve Vysokém Veselí a okolí, kteří jsou ohroženi škodlivými okolními vlivy. Vznik klubu inicioval před rokem pan farář Barborka a Oblastní charita Jičín. Tento projekt a další činnost Charity finančně podporuje Město Vysoké Veselí. Projekt podpořilo MŠMT ČR a dále MV ČR v rámci projektu prevence kriminality.

Kontakt: Volnočasový klub Daimon, K. H. Borovského 99 (budova ZŠ), Vysoké Veselí, www.daimon.cz, otevřeno: po, út, čt a pá od 13 do 18 hod.

Oblastní charita Pardubice otevřela svůj první vlastní dům

Pardubice: Začátek roku 2012 nebyl pro Oblastní charitu Pardubice spojen jen s Tříkrálovou sbírkou, ale i slavnostním otevřením vlastního domu. „Mým snem bylo, aby Oblastní charita Pardubice měla v Pardubicích konečně svůj vlastní objekt,“ řekla při otevření ředitelka Marie Hubálková. Tento sen se jí tedy letos, kdy pardubická Charita oslaví 20 let své činnosti, splnil. Dům v Českově ul., který prošel velkou rekonstrukcí, nyní slouží především jako zázemí sociálním pracovníkům služby sanace rodiny. Touto službou, kterou Charita poskytuje od poloviny roku 2010, pomáhají sociální pracovníci rodinám s dětmi, které se dostaly z různých důvodů do tíživé životní situace. Součástí slavnostního otevření bylo požehnání domu P. Antonínem Forbelským a prezidentem Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josefem Suchárem. Ať tedy z tohoto domu vychází mnoho požehnání ke všem, nejen ke klientům Charity.

Hana Vostrovská, www.pardubice.charita.cz

Školení finanční gramotnosti ve školách

Polička: Společná diskusní setkávání poskytovatelů sociálních služeb s pracovníky sociálního odboru města Poličky a správci farností Poličska vyústila v konkrétní projekt, který byl zrealizován v r. 2011 od 31. 10. do 16. 12. přednáškami o finanční gramotnosti a dluhové problematice. Toto vzdělávání bylo určeno pro žáky 9. tříd ZŠ a žáky 3. ročníků SŠ a odborných učilišť. Koncept přednášek vycházel z praxe Občanské poradny a z její zkušenosti v řešení dluhové problematiky.

Celkem se projektu účastnilo 260 žáků z 13 tříd v pěti školách. Zaznamenali jsme od žáků kladné ohlasy. Informace, které jim byly předávány, byly pro ně srozumitelné a přehledné. Hlavní účel naše osvěta splnila, žáci si zapamatovali, že půjčky si brát bez rozumného uvážení nemají. A to bylo i hlavním důvodem našeho vzdělávání. Je důležité, aby se mladí lidé nezadlužovali a zamýšleli se nad tím, jestli je půjčka pro ně v jejich situaci opravdu nezbytná.

Spolupráce se školami dokazuje, že pedagogové místních škol si společně s Městským úřadem v Poličce uvědomují společenskou nebezpečnost zadlužování obyvatel a důležitost učit mladé odpovědnému hospodaření s vlastními prostředky.

Eliška Peliková, www.policka.charita.cz

Díky daru obměnění hospic vysloužilá polohovací lůžka

Červený Kostelec: Dar ve výši 100 tisíc Kč předali 25. 1. zástupci Nadačního fondu Umění doprovázet Hospici Anežky České v Červeném Kostelci, který byl založen v roce 1995 jako 1. hospic v ČR. Ten z daru zakoupí 7 nových polohovacích lůžek pro své pacienty. „Po tolika letech provozu již došlo ke značnému opotřebení mnoha zdravotnických pomůcek, které jsme postupně nuceni obnovit,“ uvedl ředitel hospice Ing. Mgr. Miroslav Wajsar. „Za dar NF Umění doprovázet jsme proto velice vděční, protože i díky této pomoci můžeme obnovu lůžek nakonec uskutečnit,“ dodal. Více také na www.hospic.cz a www.umenidoprovazet.cz.

Převzato z tisk. zprávy Oblastní charity Červený Kostelec

Nová zimní noclehárna na Pouchově

Hradec Králové: Oblastní charita Hradec Králové otevřela novou zimní noclehárnu pro lidi bez domova ve veřejné části hradeckého letiště v budově č. 29. Kapacita stávající noclehárny v Domě Matky Terezy na Pouchově se tak navýšila ze 40 na 60 lůžek. V nové zimní noclehárně platí ubytovací řád a jsou zde nabízené srovnatelné sociální a hygienické možnosti jako v Domě Matky Terezy. Provozní doba je od 20,30 do 7,30 hod.

Hradecká Oblastní charita dále zve veřejnost na mši sv. v kapli Domu Matky Terezy pro lidi bez domova v Hradci Králové (U Mostku 472/5), která bude sloužena 1. 3. od 16 hod.

Petra Ziková, www.charitahk.cz

Výsledky Tříkrálové sbírky 2012 v královéhradecké diecézi

Název farní/oblastní Charity (FCH/OCH)	počet pokladniček	vybraná částka
OCH Červený Kostelec	166	615 197
FCH Dobruška	74	383 224
FCH Dolní Újezd	36	199 235
FCH Dvůr Králové n. Lab.	61	159 330
OCH Havlíčkův Brod	306	1 433 836
OCH Hradec Králové	137	391 596
FCH Chrudim	114	523 901
OCH Jičín	46	174 892
OCH Jilemnice	48	235 705
OCH Kutná Hora	91	361 341
FCH Litomyšl	77	322 035
FCH Náchod	142	655 714
FCH Neratov	8	44 977
OCH N. Hrad u Skutče	181	740 469
Nové Město n. Met. – DCH HK	40	199 257
OCH Pardubice	150	445 621
OCH Pardubice – Chrást u Chrudimě	27	104 071
OCH Pardubice – Luže	30	92 747
OCH Polička	128	518 073
Charita Přelouč	90	127 501
FCH Rychnov n. Kněž.	95	472 018
FCH Studenec u Horek	30	130 948
OCH Trutnov	32	88 373
FCH Třebachovice	12	69 698
FCH Třebachovice – České Meziříčí	9	33 660
OCH Ústí nad Orlicí	453	1 983 257
celkem	2583	10 506 676

Poznámky: Jde o výsledky ke dni 31. 1. 2012, které jsou do doby, než budou zkontrolovány všechny doklady, pouze orientační.

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!

Výsledky sbírky na Charitu ve farnostech diecéze ze 4. 12. 2011

Farnost	Kč	HK – Pražské Předm.	13 852
Bohdaneč u Zbraslavic	1 083	Hradec Králové I	10 995
Bohuslavice n. Metují	2 835	Hradec Králové I – PM	24 300
Bojanov	2 370	Hrochův Týnec	7 380
Borová	1 547	Hronov	5 923
Brandýs nad Orlicí	1 050	Humpolec	8 014
Broumov	2 224	Chlumeck nad Cidlinou	3 000
Bykán	680	Choceň	15 242
Bystře u Poličky	5 230	Chomutice u Hořic	200
Bystře v Orl. horách	1 500	Chotěboř	6 200
Býšť	7 017	Chotusice	205
Cerekvice n. Loučnou	1 230	Chrast u Chrudimě	3 870
Čachotín	203	Chroustovice	2 400
Čáslav	6 021	Chrudim	8 940
Častolovice	1 490	Chvalkovice	290
Čenkovice	596	Jablonné nad Orlicí	7 800
Černíkovice	2 070	Janské Lázně	1 874
Černilov	2 600	Jaroměř I	1 320
Červené Janovice	518	Jilemnice	5 307
Červený Kostelec	19 907	Jiřice	848
Česká Bělá	233	Josefov	1 983
Česká Skalice	5 287	Kaliště	2 635
Česká Třebová	5 903	Kameničky	10 721
České Heřmanice	1 888	Kláštepec nad Orlicí	2 028
České Libchavy	1 200	Kněžice	2 373
České Meziříčí	2 462	Knířov	314
Čibuz	1 625	Kocliřov u Svitav	1 950
Čihošť	754	Konárovice	65
Dašice	3 053	Korouhev	1 390
Deštné v Orl. horách	300	Kostelec nad Orlicí	5 027
Dobruška	8 560	Kostelní Lhota	370
Dobřenice	1 300	Králíky	4 200
Dohalice	200	Králíky II	2 304
Dolní Dobrouč	2 987	Kratonohy	300
Dolní Krupá	293	Krouna	1 850
Dolní Libchavy	1 050	Krucemburk	2 404
Dolní Újezd	6 357	Křížlice	160
Dvůr Králové n. Lab.	6 920	Kunvald v Čechách	500
Golčův Jeníkov	4 289	Kutná Hora	11 566
Habry	1 650	Kutná Hora – Sedlec	5 800
Hajnice	211	Lanškroun	9 892
Havlíčkova Borová	2 138	Lázně Bělohrad	2 036
Herálec	315	Ledeč nad Sázavou	6 277
Heřmanův Městec	4 020	Letohrad	16 720
Hlinsko	10 500	Lhota pod Libčany	690
Hněvčevy	1 000	Libčany	1 590
Holice	2 759	Libice nad Cidlinou	730
Holohlavy	3 130	Libřice	680
Horní Branná	801	Libštát	2 553
Horní Roveň	3 300	Licibořice	1 408
Horní Sloupnice	2 719	Lično	555
Horní Štěpanice	936	Lipnice nad Sázavou	745
Hořice v Podkrkonoší	3 400	Litomyšl	11 810
Hoříčky	320	Lochenice	557
Hostinné	2 434	Lomnice nad Popelkou	1 350
Hradec Král. – Kukleny	4 263	Lovčice	1 680
Nový Hradec Králové	3 150	Lučice	450
HK – Pouchov	7 530	Luková	560

Luže	5 448	Sezemice	2 724
Malé Svatoňovice	3 100	Skála	623
Městec Králové	5 040	Skuhrov u Havl. Brodu	3 625
Mikulovice	900	Skuteč	3 490
Místní komunita Sale	4 704	Slatiňany	8 686
Mladé Břístě	971	Slavoňov	5 300
Mladkov	1 200	Smidary	400
Mladočův	2 905	Sopotnice	1 327
Morašice u Litomyšle	2 375	Sopoty	180
Náchod	5 191	Štračov	500
Nasavrky	4 000	Stráž	200
Nechanice	635	Studenec u Horek	500
Nekoř	2 872	Studnice	840
Neratov	3 260	Svatý Kříž	1 623
Neznámá farnost	2 200	Světla nad Sázavou	3 000
Nížkov	8 546	Svratka	6 873
Nová Paka	14 370	Šlapanov	668
Nová Ves nad Popelkou	1 200	Štoky	1 109
Nová Ves u Chotěboře	1 150	Trstěnice	710
Nové Hrady u Skutče	3 178	Trutnov I	5 459
Nové Město nad Metují	7 666	Trutnov II – H. St. Město	2 099
Nový Bydžov	4 022	Trutnov III – Poříčí	798
Nový Hrádek	2 550	Třebechovice p. Orebem	3 433
Ohaře	1 500	Třebonín	910
Ohnišťany	200	Třebosice	470
Opatov v Čechách	7 000	Týnec nad Labem	315
Opatovice nad Labem	4 900	Uhelná Příbram	1 055
Opočno	2 900	Úpice	3 921
Osice	270	Úsobí	1 498
Ostřetín	762	Ústí nad Orlicí	11 440
Pardubice	20 080	Vamberk	5 291
Pěčín	650	Včelákov	1 220
Pertoltice	382	Vejvanovice	1 167
Poděbrady	5 774	Velká Losenice	3 417
Pohled	955	Velké Poříčí	2 750
Police nad Metují	7 772	Vitkovice v Krkonoších	2 040
Polička	13 265	Voděrady	1 498
Polná	8 857	Vraclav	1 202
Proseč u Skutče	7 241	Vrbatův Kostelec	534
Předhradí	3 360	Vrbice	410
Přepychy	1 420	Vrchlabí	9 879
Příbrav	12 104	Všetaty	1 800
Pustá Kamenice	1 000	Vysoké Chvojno	1 015
Raná	2 750	Vysoké Mýto	4 947
Rokytnice v Orl. horách	3 718	Vysoké Veselí	1 735
Ronov nad Doubravou	11 000	Záboří nad Labem	70
Rosice nad Labem	4 949	Zálesní Lhota	100
Roztoky u Jilemnice	200	Zámorsk	459
Rtyně v Podkrkonoší	1 720	Zbraslavice	692
Rudoltice	1 080	Zbýšov v Čechách	2 885
Rybná nad Zdobnicí	1 130	Zacléř	900
Rychnov nad Kněžnou	5 099	Zamberk	950
Řetová	1 250	Ždírec	1 700
Sádek	2 560	Žehuň	216
Sány	500	Železnice	9 293
Sázavka	1 070	Žiželice	3 002
Sebranice u Litomyšle	14 900	Žleby	1 500
Seč	574	Žumberk	650
celkem			791 064

Poznámky: * V tabulce jsou uvedeny výsledky sbírky na Charitu ve farnostech, které zaslaly její výtěžek do 13. 2. 2012.

Informace: Marcela Hledíková – tel. 495 063 135. Diecézní katolická charita Hradec Králové použije darované finanční prostředky na rozvoj svých středisek a projektů, mj. na podporu projektu Adopce na dálku®, který pomáhá dětem z nejchudších indických rodin získat vzdělání, dále na pomoc lidem trpícím nevyléčitelnou Huntingtonovou chorobou a také na podporu projektů pomoci cizincům a uprchlíkům.

Děkujeme všem dárcům za příspěvek a podporu charitní činnosti a také všem duchovním správcům za spolupráci a pozornost, kterou sbírce ve svých farnostech věnovali.

Diecézní katolická charita Hradec Králové

Bohumil Vít Tajovský (1912–1999)

● Portrét Víta Tajovského z devadesátých let

● Fotografie ze semináře

● Odpočinek se štěňaty

● Vít Tajovský ve čtyřicátých letech

Fotografie poskytl Klášter premonstrátů v Želivě

Dne 3. března se v klášterním kostele
Narození Panny Marie v Želivě
uskuteční

vzpomínková mše svatá

na opata Bohumila Víta Tajovského

u příležitosti stého výročí jeho narození.

10.30 začátek slavnostní mše svaté, celebruje
a homilii pronese J. M. Michael Jozef
Pojezdny, OPraem., strahovský opat,
cirkátor česko-slovenské cirkárie
premonstrátů.

13.00 tisková konference, na které bude
představen program Roku Víta Tajovského.

14.00 koncert v sálu České nebe.

Život farnosti Nová Paka

● Kurzy Alfa

● Představení pro děti během farního dne

● Setkání mládeže vikariátů Jičín a Jilemnice

● Křížová cesta na Byšičkách

● Noc kostelů

● Letní tábor (fotografie poskytla ŘKF Nová Paka)